

3.–6.- LUOKKALAISTEN LASTEN LIKUNNALLINEN KERHOTOIMINTA OSAKSI KERHOTOIMINNAN KEHITTÄMISHANKETTA

Wernerin iltapäiväkerho

Hanna Hakanen

Opinnäytetyö
Marraskuu 2011

Palvelujen tuottamisen ja johtamisen koulutusohjelma
Liiketoiminta ja palvelut

Tekijä(t) HAKANEN, Hanna	Julkaisun laji Opinnäytetyö	Päivämäärä 16.11.2011
	Sivumäärä 47	Julkaisun kieli Suomi
	Luottamuksellisuus () saakka	Verkojulkaisulupa myönnetty (X)
Työn nimi 3.-6.- LUOKKALAISTEN LASTEN LIKUNNALLINEN KERHOTOIMINTA OSAKSI KERHOTOIMINNAN KEHITTÄMISHANKETTA, Wernerin iltapäiväkerho		
Koulutusohjelma Palvelujen tuottamisen ja johtamisen koulutusohjelma		
Työn ohjaaja(t) PAUKKU, Päivi		
Toimeksiantaja(t) Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry, Laajis Oy		
Tiivistelmä Opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää, miten aktivoida koululaisia rinteeseen ja kehittää tuote tai palvelu, joka palvelisi yhtenäisenä konseptina Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry:n alaisia hiihtokeskuksia/hiihtokouluja. Opinnäytetyö perustui kerhotoiminnan kehittämiseen 3.-6. -luokkalaisten koululaisten osalta. Opinnäytetyön tuloksena syntyi mahdollinen uusi tuote toimeksiantajille ja sen kautta Suomen Hiihtokeskusyhdistyksen alaisille hiihtokeskuksille: Wernerin iltapäiväkerho, aktiivinen laskettelukerho. Työn edetessä opinnäytetyölle tuli myös toinen toimeksiantaja Laajis Oy:n toimesta, joka ilmaisi kiinnostuksensa työtä kohtaan ja oli valmis pilotoimaan tuotteen Laajavuoressa. Kokeilu tullaan suorittamaan talvikaudella 2011–2012. Opetushallituksen kerhotoiminnan kehittämishanke antoi pohjan syntyneelle tuoteidealle. Se, saadaanko lasten liikunnalliseen iltapäiväkerhotoimintaan tarvittavia tukia määrittelee sen, syntyykö tuotteesta asiakasystävällinen uusi tuote. Tarjoamalla mahdollisuuden liikkumiseen ja yhdessäoloon turvallisessa toimintaympäristössä voi vaikuttaa lasten hyvinvointiin, sen parantamiseen sekä syrjäytymisen estämiseen. Tämä tavoite oli myös opinnäytetyön tuoteideassa.		
Avainsanat (asiasanat) iltapäiväkerho, kerhotoiminnan kehittäminen, hyvinvointi, liikunta		
Muut tiedot		

Author(s) HAKANEN, Hanna	Type of publication Bachelor's Thesis	Date 16.11.2011
	Pages 47	Language Finnish
	Confidential () Until	Permission for web publication (X)
Title ATHLETIC CLUB ACTIVITY AS PART OF CLUB ACTIVITY IMPROVEMENT ACT FOR CHILDREN IN GRADES THREE TO SIX		
Degree Programme Degree Programme in Service Management		
Tutor(s) PAUKKU, Päivi		
Assigned by The Finnish Ski Area Association, Laajis Oy		
Abstract <p>The purpose of the thesis was to find out how to activate school children to go downhill skiing and snowboarding, and to develop a product or a service that would serve as a comprehensive concept for the ski centers and ski schools being part of Finnish Ski Area Association.</p> <p>The thesis was based on a task to develop club activities for children in grades three to six. As a result, a new possible product was emerged for the commissioner of the thesis, and that way, also for the ski centers belonging to the Finnish Ski Area Association: Werner afternoon club, an active downhill skiing club. While the thesis was still in process it received another client, Laajis Oy, who expressed their interest in the thesis, and was willing to test run the product in Laajavuori. The test run will be held during the winter season of 2011-2012.</p> <p>The National Board of Education's club activity development act gave a foundation for the new product idea. What defines whether or not the product idea will become a consumer friendly new product, is the question if the children's athletic afternoon club initiative gets proper financial supporting.</p> <p>By offering an opportunity to exercise and spend time together in a safe operating environment can affect children's well-being, as well as to improve it, and prevent them from being socially excluded. This objective was also a product of the thesis Idea.</p>		
Keywords an afternoon club, club development activities, welfare, sports		
Miscellaneous		

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	2
2	TOIMEKSIANTAJIEN ESITTELY	3
3	KOULULAISTEN HYVINVOINTI	7
4	KOULULIIKUNTA OSANA LASTEN HYVINVOINTIA.....	10
4.1	Hiihtokeskusten aktiivisuus	11
4.2	Koululiikuntaliiton rooli aktivoinnissa	12
5	KOULULAISTEN ILTAPÄIVÄKERHOTOIMINTA	13
5.1	Kerhotoiminnan kehittämisen tausta	14
5.2	Kerhotoiminnan kehittämisen tavoitteet.....	17
5.3	Leikkitoiminta	19
6	WERNERIN ILTAPÄIVÄKERHON KEHITTÄMINEN	20
6.1	Imago.....	22
6.2	Palvelu.....	22
6.3	Tapa toimia	23
6.4	Toimitilat ja rinnereturvallisuus	25
6.5	Ryhmä- ja henkilöstömäärä	28
6.6	Markkinointi.....	28
7	POHDINTA	29
	LÄHTEET.....	35
	LIITTEET	38
	Liite 1.	38
	Liite 2.	40
	Liite 3.	45

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni lähtökohtana on selvittää, kuinka peruskoulun ala-asteen 3.–6.-luokkalaisia oppilaita voidaan aktivoida laskettelurinteisiin ja kuinka koulu-
laisille suunnattu laskettelurinneaktiivointi voidaan toteuttaa osana koulujen
iltapäiväkerhotoimintaa.

Opinnäytetyön toimeksiantajina toimivat Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry
(SHKY) ja Laajis Oy. Tavoitteena on kehittää Suomen Hiihtokeskusyhdistys
ry:lle uusi tuote hiihtokeskusten ja koulujen yhteistyön lisäämiseksi. Työn toi-
nen toimeksiantaja Laajis Oy kiinnostui tuoteideasta työn edetessä ja ilmaisi
halukkuutensa olla toimeksiantajana opinnäytetyölleni. Alustavan suunnitel-
man mukaan tuote pilotoidaan kauden 2011–2012 aikana Laajavuorella,
Laajis Oy:n toimesta.

Tuoteidean nimenä on Wernerin iltapäiväkerho ja kohderyhmänä 3.–6.-
luokkalaiset koululaiset eli lapset, jotka jäävät varsinaisen kunnallisen iltapäi-
väkerhotoiminnan ulkopuolelle.

Mikäli tuote on toimeksiantajille mieluinen ja se koetaan toimivaksi, on tarkoi-
tuksena antaa työn tulos valtakunnallisesti hiihtokeskusten käyttöön. Tuotteen
tulee olla myös sellainen, että sitä voi helposti muunnella aina toimintaympä-
ristön mukaan, koska hiihtokeskusten resurssit vaihtelevat. Resurssilla tar-
koitan tiloja, hiihtokeskuksen aukioloaikoja sekä hiihtokoulujen ja hiihtokeskus-
ten välistä, jo olemassa olevaa yhteistyökenttää ja sen toimivuutta.

2 TOIMEKSIANTAJIEN ESITTELY

Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry

Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry on perustettu vuonna 1987. Yhdistyksen tehtävänä on kehittää lasketteluharrastuksen toimintaedellytyksiä yhdistyksen toiminta-alueella sekä toimia jäsentensä välisenä yhdysiteenä.

Yhdistyksen toiminta perustuu seuraaviin pääperiaatteisiin:

1. Ohjaa ja tukee jäsentensä toimintaa
2. Harjoittaa kasvatus- ja valistustyötä
3. Harjoittaa alaansa liittyvää julkaisutoimintaa
4. Järjestää erilaisia koulutus- ja tiedotustilaisuuksia sekä kokouksia
5. Järjestää yhteisiä kilpailu-, juhla-, esitelmä- ja huvitilaisuuksia
6. Kiinnittää päättäjien ja yleisön huomiota laskettelu-urheilutoiminnan kehittämiseen tekemällä esityksiä ja aloitteita sekä antamalla lausuntoja
7. Pyrkii rinnekulttuurin, rinneturvallisuuden ja rinnekurin kasvattamiseen etenkin nuorison keskuudessa

(Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry. Toimintaperiaatteet.)

Yhdistys on panostanut viimeisen kahden vuoden aikana erittäin paljon koulujen ja hiihtokeskusten väliseen yhteistyöhön tarjoten erilaisia vaihtoehtoja ja mahdollisuuksia lumiliikunnan parissa. Asiaa hoitamaan on koottu lapsi- ja koululaistyöryhmä, jonka jäsenet koostuvat niin hiihdonopettajista kuin hiihtokeskuksen työntekijöistä.

Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry yhdessä Ski Sport Finlandin kanssa on tehnyt pohjatyötä esimerkiksi aktivoinnin ja tarjonnan suhteen, opettajille tarjotun VESO-koulutusten kautta. Ensimmäinen koulutus toteutettiin pilottina vuosina 2009–2010 ja onnistuneen kokeilun myötä VESO-koulutusten määrä lisääntyi huomattavasti kaudella 2010–2011, jolloin mukaan saatiin jo useampia lumiliikunnasta kiinnostuneita liikunnanopettajia Pohjois-, Keski-, ja Etelä-Suomen alueelta.

Koulutuksen tarkoitus on, että myös opettajat innostuisivat ja tämän kautta olisivat kiinnostuneita ottamaan laskettelon yhdeksi lajiksi talviliikuntavalikoimaan.(SHKY). Tämän lisäksi koulutus antaa opettajille lisää varmuutta ja mahdollisuuden huomata, että rinteessä liikkuminen ei ole sen kummempaa kuin esimerkiksi murtomaahiihto, kunhan muistetaan rinnesäännöt ja käydään lasten kanssa läpi yhteiset pelisäännöt ennen rinteeseen menoa. Tärkeintä lasten kannalta on itse liikunnan riemu ja yhdessäolo, mikä tulisi muistaa myös koululiikunnassa.

Toinen merkittävä jo olemassa oleva SHKY:n tuote on Wernerin hiihtokoulu. Konsepti, jota kehitetään jatkuvasti eteenpäin tarjontaa lisäämällä. Aika näyttää, tuleeko Wernerin iltapäiväkerhosta tulevaisuudessa uusi lisä tarjontaan.

Kuva 1. Wernerin hiihtokoulu logo

Werner on Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry:n oma hahmo, jonka avulla viestitään lapsille tärkeitä asioita, niin rinneturvallisuudesta kuin muista lasketteluun liittyvistä asioista.

Werner on erikoistunut lasten opettamiseen hiihtokeskuksissa. Wernerin opetustapa on kannustava ja opetus tapahtuu lasten ehdoilla. Wernerin hiihtokoulu aloitetaan laskettelon ja lautailun alkeista ja kehityksen myötä lapsilla on valmiudet jatkaa harrastusta esimerkiksi seuratoiminnassa.

Tällä hetkellä Wernerin hiihtokoulu koostuu viidestä eri tasosta, joista voi suorittaa vain osan tai kaikki. Hiihtokoulu alkaa laskettelon ja lumilautailun alkeista ja etenee freeride lasketteluun saakka. Ohjelma on yhtenäinen koko maassa, joten se on erittäin asiakasystävällinen, koska kurssin voi aloittaa yhdessä hiihtokeskuksessa ja jatkaa toisella paikkakunnalla.

Wernerin on ottanut huomioon myös erityistä apua tarvitsevat lapset, joilla on lievä liikunta-, aisti- tai kehitysvamma. Kurssin avulla myös erityislapset saavat mahdollisuuden päästä nauttimaan lumiliikunnasta, jolla on merkittävä vaikutus erityislasten suhteen. On tärkeää huomioida myös ne lapset perheineen, jotka normaalisti jäisivät palvelun ulkopuolelle.

(http://www.ski.fi/soveltava_alppihiihto)

Opinnäytetyölläni on sama tarkoitus eli saada aikaiseksi yhtenäinen iltapäiväkerhokonsepti, joka toimisi valtakunnallisesti samalla tavalla jokaisessa hiihtokeskuksessa. Toiminnassa tulee ottaa huomioon hiihtokeskusten puitteet ja se, että toimintaa voidaan muokata resurssien mukaan.

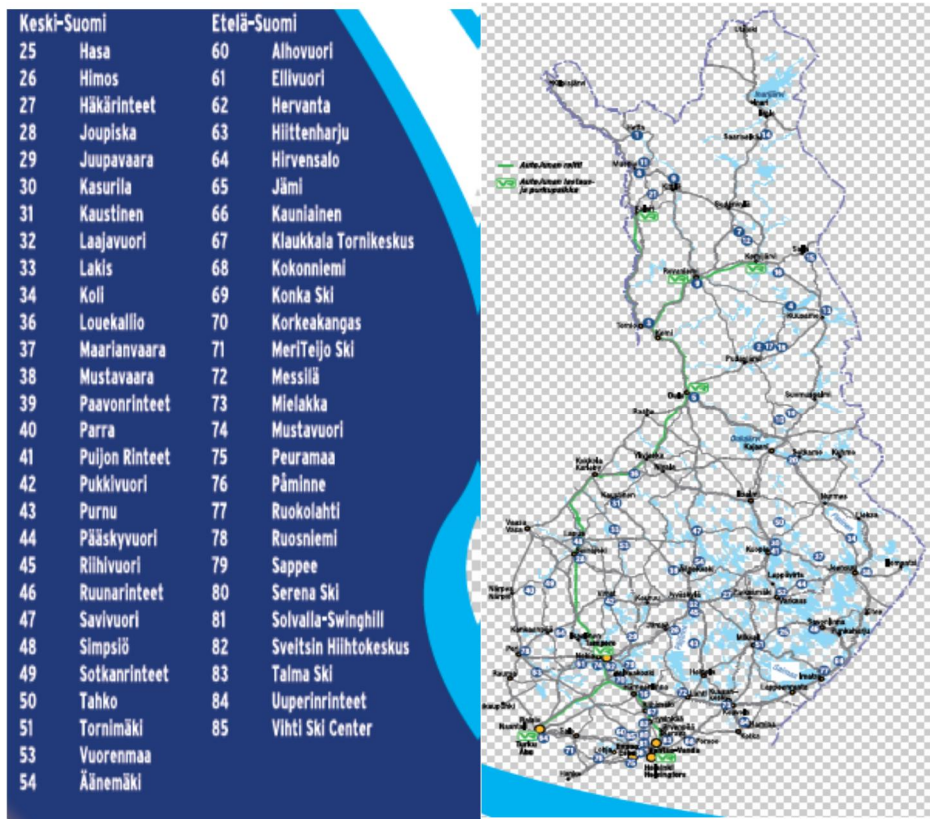
Laajis Oy

Työn toinen toimeksiantaja Laajis Oy on aloittanut toimintansa heinäkuussa 2011 ostettuaan Jyväskylän kaupungilta majoitus-, ravintola- ja hiihtokeskustoiminnan liiketoiminnat.

Yhtiöllä on alueen kokonaisvaltainen kehityssuunnitelma seuraaville kolmelle vuodelle ja tavoitteena on nostaa alueen palvelut uudelle tasolle. Suunnitelma pitää sisällään niin ulkoisten puitteiden kehittämisen kuin yleisen ilmeen ja palvelun tason.

Talvikausi 2011–2012 on yritykselle ensimmäinen näytönpaikka ja luvassa on monia uudistuksia asiakkaille. Laajavuorella lapsiperheet on otettu entistä paremmin huomioon ja lapsille avataan tulevana talvena Lasten Laajis alue, joka koostuu kolmesta rinnealueesta, missä pääsee aloittamaan lajiin tutustumisen turvallisessa ympäristössä. Laajis Oy on panostanut kesän 2011 aikana myös muiden suoristuspaikkojen kehittämiseen. Rinteitä Laajavuorella on ollut kuusi, tulevana kautena niitä on 12. Merkittävä muutos hiihtokeskusten toimintaa ajatellen on myös hiihtokoulun toimivuus. Laajavuoren hiihtokoulu on toiminut tähän saakka ry toiminnan kautta, mutta uudistusten myötä hiihtokoulun toiminta otettiin yrityksen oman toiminnan alaisuuteen. Tämä takaa palvelutason parantumisen ja helpottaa asiakkaiden palvelemista kokonaisvaltaisesti palvelujen saatavuuden suhteen.

Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry:n keskuksia

Kuva 2. SHKY:n alaiset hiihtokeskukset Suomessa. Lueteltuna Etelä- ja Keski-Suomen alueella toimivat keskuksia. (<http://digitor.dmp.fi/logout?ac=logout>)

Suomen Keski- ja Etelä-Suomen alueen 44 laskettelukeskuksesta noin 27 hiihtokeskusta sijaitsee väestökeskuksissa tai niiden välittömässä läheisyydessä. Wernerin laskettelukerhotoiminnan soveltuvuutta ajatellen 61 prosenttia laskelmassa olevista hiihtokeskuksista ovat sijaintinsa puolesta kuluttajia ja itse iltapäiväkerhotoimintaa ajatellen sijainniltaan varteenotettavia paikkoja, jotta toiminnan aiheuttamilta liian suurilta kustannuksilta vältytään.

Laskettelukerhotoiminta soveltuu parhaiten kuntiin, jotka sijaitsevat maksimissaan 30 kilometrin etäisyydellä hiihtokeskuksista. Välimatka koulun ja hiihtokeskuksen välillä ei voi olla liian pitkä jo ainoastaan koululaisten jaksamista ajatellen.

3 KOULULAISTEN HYVINVOINTI

Nyky-yhteiskunnassa lapset ja nuoret käsitetään kuluttajina, sanan varsinaisessa merkityksessä. Taloudellisen hyvinvoinnin sidos muihin elämänalueiden hyvinvointiin on merkittävässä asemassa. Taloudellisilla voimavaroilla on vaikutuksensa ja suora yhteys kuluttamiseen, koska ne määrittelevät reunaehdot kaikelle kuluttamiselle, ja samalla vaikuttavat kaikkiin muihinkin hyvinvointialueisiin.

Hyvän lapsuuden katsotaan ja halutaan olevan suojattua ja sisältävän tietyn määrän sosiaalisia suhteita sekä leikkiä. Mikäli osallistuminen estyy, tämä yleensä merkitsee lasten ja nuorten kohdalla syrjäytymistä siitä, mitä pidetään normaalina.

Myös materialismilla on suuri vaikutus oman identiteetin ja kehittymisen suhteen. Siinä missä kulutusmenot heijastavat omistamista niin samoin vapaa-ajan harrastukset edellyttävät rahan käyttöä. Suurimmat erot lapsiperheiden välillä näkyvät juuri investointiluonteisessa kuluttamisessa esimerkiksi harrastusmahdollisuuksissa. (Kuluttajatutkimuskeskus).

Kuluttajatutkimuskeskuksen tekemän tutkimuksen mukaan varsinkin pojat ovat heikommassa asemassa. Mistä johtuu poikien yksinäisyys ja suurempi yksinoloaika kotona koulujen jälkeen verrattuna tyttöihin? Kyse ei ole yksinhuoltajien lapsista, niin kuin voisi olettaa, vaan tutkimustulokset osoittavat, että yksinhuoltajien lapset ovat harvemmin syrjäytymisriskin vaikutuksen alaisina kuin vastaavasti normaaliperheen lapset. (Kuluttajatutkimuskeskus 2009)

Lasten ja nuorten liikkuminen koulussa ja vapaa-ajalla on asia, jota on seurattu vuosien ajan. Liikunta on oleellinen osa koululaisten hyvinvointia, ja sillä on merkittävä vaikutus yleiseen vireyteen ja jaksamiseen.

Koulu ja koululiikunta ovat myös monelle lapselle ja nuorelle ainoa mahdollisuus päästä liikkumaan ja tutustumaan uusiin lajeihin. Koululiikunta pitää sisällään vain tietyt lajit, vaikka tarjontaa on. Koulujen tulisi olla avoimia eri vaihtoehtoille ja näin antaa myös lapsille mahdollisuus kokea uusia elämyksiä. Koululaisliikunnan sisältö määräytyy sen mukaan, miten kukin koulu on kiinnostunut/aktivoitunut harrastamaan.

Lasten hyvinvoinnin kannalta ei ole merkitystä, mitä lajia lapsi harrastaa, mutta työssäni on tarkoitus tuoda esille kerhotoiminnan kehittämisen avulla, kuinka hiihtokeskukset voisivat olla osa kehittämishanketta uuden tuotteen/palvelun avulla, Wernerin iltapäiväkerhon muodossa.

Laskettelu ei kuulu koulujen koululiikunnan valikoimaan, vaikka kouluissa harrastetaan talviliikuntamuotoina esimerkiksi murtomaahiihtoa. Moni koulu järjestää koululaisille kuljetukset latujen läheisyyteen. Miksi samalla ei hyödynnettäisi myös muita hiihtokeskusten tarjoamia palveluita ja annettaisiin lapsille uusia elämyksiä talviliikunnan parissa, laskettelurinteissä. Toinen varteenotettava asia, mikä puhuu laskettelu puolesta on sen vapaamuotoisuus. Laji soveltuu jokaiselle koululaiselle kokoon ja ikään katsomatta ja sitä voi harrastaa ilman kilpailua. Koululiikunnassa on yleisesti katsottuna paljon lajeja, jotka perustuvat jollain tapaa kilpailuun toisia vastaan, mikä saattaa viedä koko riemun liikunnasta. Tekemisestä tulee pakonomaista, mikä ei saisi olla liikkumisen taustalla.

Laskettelu ei vaadi lapselta omia varusteita, vaan ne saa tarvittaessa vuokrattua hiihtokeskuksesta. Mistä koululainen vastaavasti saa vuokrattua luistimet tai murtomaasukset? Ei mistään, vaan vanhemmat joutuvat ne koululaiselle järjestämään. Entä ne lapset, joille välineitä ei löydy edes koulun varastoista. He saattavat jäädä kokonaan liikuntatuntien ulkopuolelle, mikä ei edistä perimmäistä ajatusta lasten hyvinvoinnin ja tasa-arvoisuuden lisäämisestä.

Wernerin iltapäiväkerhon toiminta-ajatus perustuu siihen, että mahdollisimman moni koululainen saisi mahdollisuuden harrastaa laskettelu turvallisessa ja valvotussa ympäristössä koulupäivän jälkeen. Koululaisilla ei tarvitse olla aiempaa kokemusta lajista, vaan lajiin pääsee tutustumaan kerhossa ohjaajien kanssa.

Jotta kustannukset saataisiin pidettyä hallinnassa, tuotevalmistajilla on oiva mahdollisuus lähteä mukaan toimintaan tukemalla esimerkiksi aktiivisesti toimivaa Wernerin iltapäiväkerhoa. Asialla on myös suuri markkina-arvo niille, jotka lähtevät toimintaan mukaan. Samalla tavoin hiihtokeskukset voivat omalla hinnoittelullaan auttaa ja tehdä näin laskettelusta mahdollisimman monelle koululaiselle harrastuksen.

Tulee kuitenkin muistaa, että koululaiset ovat tulevaisuuden kuluttajia. Kun lajiin on päässyt tutustumaan koulun/kerhotoiminnan kautta, on mahdollista, että seuraavan kerran lähdetään koko perheen voimin rinteeseen.

Tarkoitus on tuottaa mielihyvää ja elämyksiä sekä vähentää syrjäytymisriskiä, lisätä verkostoutumista ja nautintoa kaikille koululaisille, myös niille lapsille, joille se ei olisi muutoin mahdollista, kuten esimerkiksi vähävaraisempien perheiden lapset.

Lisäämällä tarjontaa, joka on jokaisen koululaisten ulottuvilla, voidaan tarjota tasapuolinen mahdollisuus vapaa-ajan liikkumiseen, mitä ei koululiikunnassa ole kaikille tarjolla. Kuluttajan mahdollisuudet integroitua lähiyhteisöön heikenevät taloudellisen niukkuuden vuoksi. Koululaisten kohdalla tämä voi tarkoittaa sitä, että kaikilla ei ole mahdollisuutta osallistua harrastuksiin, joita yhteiskunta pitää normaalina toimintana. Jos vaihtoehdot puuttuvat myös syrjäytymisen riski kasvaa. (Ahlqvist 2004, 113.)

Koska kyse on iltapäiväkerhosta, tulee sen alkaa koulupäivän jälkeen eli toimia koulupäivän yhteydessä. Tällä on myös suora vaikutus itse iltapäiväkerhotoiminnan tärkeyteen, vähentäen lasten yksinoloaikaa kotona. Tulee muistaa, että 9–12-vuotiaat ovat vielä pieniä koululaisia ja mikä sen mukavampaa talvisin, kun harrastaa ulkona. Tarkoitus on viettää mukavia hetkiä, kenties täysin uuden lajin parissa ja samalla oppia uusia asioita. Unohtamatta, että kaikki tapahtuu turvallisessa ja valvotussa ympäristössä.

Koulujen ja kuntien mukaantulolla olisi merkittävä vaikutus kerhotoiminnan aloituksen suhteen. Vaikka itse kerho ei fyysisesti toimi kouluympäristössä, kouluilla olisi mahdollisuus olla osa kokonaisuutta. Se voisi myös viestittää koululaisten vanhemmille, että kyseessä on kerho, jonka toiminnasta myös koulu on kiinnostunut. Vastaavasti kunnan mukanaolon avulla voidaan saada itse kustannuksia alhaisemmiksi. Toinen vaihtoehto tuotteen käyttöönottoa ajatellen on hiihtokeskuksen oma itsenäinen toteutus, mikä saattaa nostaa kustannuksia.

4 KOULULIIKUNTA OSANA LASTEN HYVINVOINTIA

Vaikka opinnäytetyöni näkökulma on Jyväskylän koululiikunnasta, tilanne koululaisten liikkumisen suhteen on valtakunnallisesti katsottuna hyvin pitkälti sama.

Koululiikunta pitää sisällään vain tietyt lajit vaikka tarjontaa on. Koululiikunnan rinnalle järjestettävät liikuntakerhot voivat antaa mahdollisuuden tutustua uusiin lajeihin. Sisäpelien parissa olevia kerhoja löytyy jo melkein joka koulusta, mutta ulkoliikunnan parissa olevaa toimintaa ei juuri ole tarjolla.

Liikkuminen ja liikunta toimivat koululaisille kehityksen ja hyvinvoinnin osatekijänä, sekä se on oiva osallistumisen väline. Koulujen muun liikunnan kehittämisellä on tarkoitus tuoda uusia lajeja ja mahdollisuuksia monen koululaisen ulottuville. Ei vaan liikunnallisille aktiivisille koululaisille, vaan mahdollisimman monen koululaisen ulottuville. Kun lajiin tutustuminen voidaan toteuttaa leikki-mielisesti, siitä saadut elämyksetkin toimivat kokonaisvaltaisesti paremmin ja saadut elämykset ovat osa koululaisten hyvinvointia.

Koululaiset harrastavat laskettelua, mutta kun kysytään kuinka moni on käynyt koulun kanssa rinteessä, 100 kädestä nousee vain noin 20. Jos kysymys asetetaan toisin ja kysytään kuinka moni on käynyt laskettelemassa esimerkiksi perheen kanssa, tulos on päinvastainen, tällöin noin 80 nostaa kätensä. (Soini, M. 2011. Lehtori. Haastattelu 14.1.2011. Jyväskylän yliopiston Liikuntatieteiden laitos)

Eurooppalaisen (OECD) tutkimuksen mukaan Suomessa koululaiset suhtautuvat myönteisemmin liikuntaan kuin kouluun yleensä. Tärkeää olisi kuitenkin, että koululaiset pääsisivät tunnistamaan omat vahvuutensa jo kasvun vuosina. Kaikista ei saa joukkuepelaajia tai hiihdon ystäviä, vaan oppiminen on yksilöllistä ja erilaisuus rikkautta. Mahdollisuuksia niiden esille tuomiseen vaan täytyy olla. Jos Suomessa panostettaisiin koululaisten liikuntaan ja liikkumiseen samoin kuin esimerkiksi tehtyihin PISA-tutkimuksiin, voisimme saada vastavia tuloksia. Esimerkiksi panostamalla hyvinvointiin ja kehitykseen, jonka taustalla olisi panostus koululaisten liikkumiseen. (Penttinen, S. 2008. Hyvä, paha, tärkeä koululiikunta. Liikunta & Tiede-lehti 4/08)

Toivottavasti Suomen Hiihtokeskus ry:n VESO-koulutukset ovat saaneet myös opettajat innostumaan enemmän hiihtokeskusten tuomista mahdollisuuksista.

4.1 Hiihtokeskusten aktiivisuus

Hiihtokeskusten ja hiihtokoulujen aktivointi on yhtä tärkeässä roolissa kuin aiemmin mainittu opettajien aktivointi. Jokainen taho pystyy vaikuttamaan, mikäli niin vain haluaa. Kun ajatellaan vain sitä, kuinka aktivoida koululaisia rinteeseen, niin yhtä lailla hiihtokeskukset joutuvat ottamaan kantaa ja omalla toiminnallaan olla aktivoinnissa osallisena. Kyse on kaikkien edusta ja kun asioita mietitään pidemmällä aikavälillä, niin nämä lapset jotka kenties pääsivät lajin pariin aktiivisen laskettelukerhon myötä, ovat mahdollisia tulevaisuuden asiakkaita.

Esimerkiksi Laajavuoren Hiihtokeskus halusi vaikuttaa omalla panoksellaan yhdessä Jyväskylän liikuntatieteellisen tiedekunnan kanssa koululaisten tutustumista lasketteluharrastuksen pariin. Hiihtokeskukseen valittiin oma kummiluokka talvella 2010 Jyväskylän Puistokoulusta, koulusta joka ei aiemmin hiihtokeskuksen rinnepalveluita ollut käyttänyt.

Kävin tapaamassa valittua kummiluokkaa helmikuussa 2011 ja vastassa oli 25 innokasta koululaista. Jokainen heistä tiesi, missä Laajavuoren hiihtokeskus on ja noin $\frac{3}{4}$ oli myös vierailut alueella. Laskettelemassa ei luokan kanssa ollut käyty, mutta murtomaahiihtoretkiä Laajavuoreen oli toteutettu.

Vierailuni aikana kävi ilmi, että laskettelua rinteessä ei ollut koskaan edes mietitty vaihtoehtona, vaikka rinteiden juurelle on tultu järjestetyllä kuljetuksella ja lähdetty hiihtämään. Taustalla oli pelko, että tilanne ei pysyisi hallinnassa, jos mennään rinteeseen lasten kanssa. Opettajan mielipide muuttui, kun hän näki, mistä on kyse. On tärkeää huomata myös opettajan näkökulmasta, että aluksi lapsille riittää pienemmät ja turvallisemmat suorituspaikat, kuten lastenrinne, missä näköyhteys jokaiseen lapseen säilyy.

Tämän luokan osalta tilanne tulee muuttumaan kummiluokkaprojektin myötä. Luokka tullaan kutsumaan vähintään kaksi kertaa talvikauden aikana laskette-

lemaan. Heille järjestyy opastus Jyväskylän liikunnan opiskelijoiden avulla ja hiihtokeskus osallistuu projektiin tarjoamalla vuokravälineet kaksi kertaa kaudessa. Kyse on neljän tunnin vuokrista kauden aikana. Kustannus on pieni, kun mietitään kokemusta, minkä nämä 25 koululaista saavat. Samalla hiihtokeskus pystyy antamaan oman panostuksensa näinkin pienellä taloudellisella uhrauksella. Tarkoitushan on, että lapset innostuvat ja tuovat mahdollisesti mukanaan koko perheen lasketteluharrastuksen pariin. Vastaavasti ohjauksesta vastaavat opiskelijat, tulevaisuuden liikunnanopettajat pääsevät harjoittelemaan käytännössä, kuinka lasten kanssa täytyy toimia rinteessä ja mitä se vaatii.

4.2 Koululiikuntaliiton rooli aktivoinnissa

Koululiikuntaliitto (KLL) on kiinnostunut myös lasketteluun tuomista vaihtoehdoista. Koululiikuntaliitto on ollut mukana kaudella 2010–2011 Jyväskylän Laajavuoren hiihtokeskuksessa järjestetyssä Keski-Suomen piirin koulujen Slopestyle-mestaruuskilpailussa Freestyle Open 16.3.2011. Kilpailu suunnattiin erikseen ala- ja yläkoulujen oppilaille, jotka ovat harrastaneet lasketteluun ja slopestyleä. Koulut vastasivat itsenäisesti siitä, ketkä oppilaat edustivat omaa koulua. Näin myös varmistettiin, että kilpailuun osallistuvat koululaiset ovat kokeneita laskijoita. Slopestyle kilpailua varten rinteeseen tehdään oma suorituspaike, joka koostuu erilaisista hyppyreistä sekä reileistä, jonka osallistujat laskevat ja hypyt ja temput pisteytetään.

Toimijoina asian taustalla ovat lasketteluun aktiivisesti harrastava liikunnanopettaja/hiihtokoulun opettaja, KLL sekä JFS (Jyväskylän Freestyle seura) sekä Laajavuoren hiihtokeskus.

Alustavan suunnitelman mukaan tapahtuma pilotoitiin Laajavuorella, Jyväskylässä ja jos tapahtuma onnistuu ja saa jatkoa, mikä estäisi sen laajentamista valtakunnan tasolle. Valmis konsepti on helppoa kopioida muihin kuntiin sekä hiihtokeskuksiin.

Kilpailut onnistuivat ja osallistujia yhteensä ala- ja yläkouluille suunnattuun kilpailuun saatiin 88. Tapahtuman ja saadun palautteen myötä on selvää, että

kilpailu tulee toistumaan myös kaudella 2011–2012, mutta pienillä muutoksilla. Tämän hetkisen suunnitelman mukaan yläkoulujen kanssa kilpailemaan tulevat lukiot, jotka ilmoittivat halukkuuteensa päästä Keski-Suomen piirin kilpailuun mukaan tulevaisuudessa.

Tarkoitus onkin, että tämä aktivoisi opettajia huomaamaan myös tämän vaihtoehdon. Laskettelu ei ole välttämättä mahdollinen kaikille kunnille ja kaupungeille, mutta Suomestakin löytyy niin kaupunkikeskuksia kuin taajamien läheisyydessä olevia keskuksia, joiden läheisyydessä on useita kouluja. Jyväskylässä on hiihtokeskus keskellä kaupunkia ja välimatkat ovat lyhyitä. Jos matka on hieman pidempi, kuljetusten järjestäminen onnistuu kyllä, jos asia halutaan niin järjestää.

5 KOULULAISTEN ILTAPÄIVÄKERHOTOIMINTA

Koulujen kerhotoiminta kuuluu perusopetuslakiin, minkä tavoitteena on tukea kodin ja koulun välistä yhteistyötä ja samalla vaikuttaa lasten eettisen kehityksen sekä tunne-elämän kehitykseen. Koulujen kerhotoiminta on myös osa opetusministeriön Perusopetus paremmaksi -ohjelmaa. (Perusopetus paremmaksi. POP-ohjelma).

Tämän hetkinen tilanne koululaisten aamu- ja iltapäiväkerhotoiminnassa kohdistuu ainoastaan 1.–2.- luokkalaisiin koululaisiin, kun puhutaan aktiivisesta, säännöllisestä ja jokapäiväisestä toiminnasta. Pääpaino on koulupäivän jälkeisessä toiminnassa, mikä vähentää lasten yksinoloa ja annetaan mahdollisuus yhdessäoloon turvallisessa ympäristössä. Koulujen iltapäiväkerho (esimerkkinä Jälkkäri, Jyväskylän Settlementin koulun iltapäiväkerho Jyväskylässä) ei pysty kuitenkaan vastaamaan lasten liikunnan tarpeeseen, millä on suorat vaikutukset hyvinvointiin ja jaksamiseen.

Jos asiaa tarkastellaan vain lasten harrastamisen kautta, tilanne näyttää vielä epätoivoisemmalta. Lasten ja nuorten harrastamisen tärkeydestä ja mahdollisuuksista on kirjoitettu paljon ja asia on ollut esillä myös lehdistössä. Milloin aihetta on sivuttu uutisilla, joissa koululaiset jo sortuvat tekemään ryöstöjä kauppoihin, jotta saisivat mahdollisuuden harrastaa. Nämä ovat äärimmäisiä

keinoja ja kertovat tilanteesta, johon erityisesti vähävaraisten perheiden lapset ovat joutuneet tilanteessa, kun halua on, mutta ei mahdollisuuksia harrastamiselle.

Harrastamisen ja liikkumisen mahdollisuuksia tulisi tarjota tasapuolisesti kaikille ja kustannuksia tulisi jyvittää valtion avustusten kautta. Kansanedustaja Sinuhe Wallinheimo kaipaisi enemmän vaihtoehtoja erityisesti vähävaraisten lasten harrastustoiminnalle. (Simula, E., Wallinheimo, S. Keski-suomalainen 20.7.2011. Kotimaa. Lasten ja nuorten harrastusmaksut) Aktiivisista lapsista ja nuorista kasvaa aktiivisia ja itsenäisiä tulevaisuuden aikuisia. (Wallinheimo, S. 2011). Kerhotoimintoja kehittämällä voidaan vaikuttaa juuri näihin asioihin. Täytyy vain löytää oikeat keinot tavoitteen saavuttamiseksi.

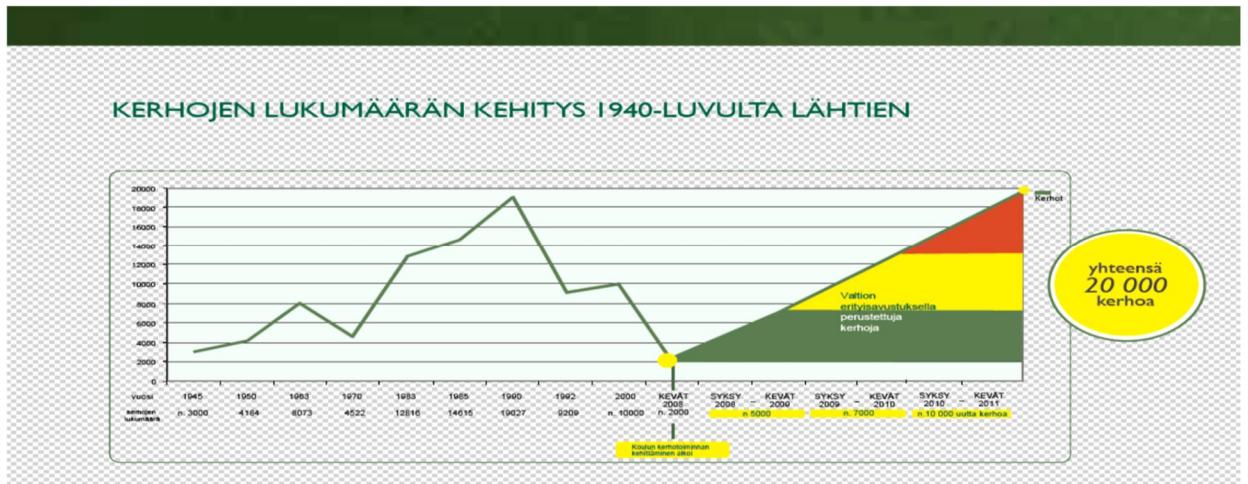
5.1 Kerhotoiminnan kehittämisen tausta

Opetushallitus on vuodesta 2007 alkaen ollut mukana koulujen kerhotoiminnan kehittämistyössä. Kehittämistyön taustalla on tavoite vaikuttaa seuraaviin asioihin:

- kodin ja koulun kasvatustyön tukeminen
- lasten ja nuorten osallisuuden lisääminen
- mahdollisuuden antaminen sosiaalisten taitojen kehittämiseen ja yhteisöllisyyteen kasvamiseen
- mahdollisuuden antaminen onnistumisen ja osaamisen kokemuksen
- luovan toiminnan ja ajattelun kehittäminen
- lasten ja nuorten kannustaminen tuottamaan omaa kulttuuriaan
- mahdollisuus oppilaan tuntemisen lisäämiseen
- harrastuneisuuden tukeminen ja myönteisten harrastusten edistäminen. (Opetussuunnitelman perusteet 2004. Opetushallitus)

Edellä mainitut tavoitteet ovat sidoksissa lasten ja nuorten hyvinvointiin ja tasa-arvoisuuden edistämiseen. Niillä on myös huomattava rooli ennalta ehkäis-

tä lasten ja nuorten syrjäytymisriskiä, mikä on perimmäinen tarkoitus koko kerhotoiminnan kehittämistyössä.

Kuva 3. Kerhotoiminnan kehitys 1940-luvulta lähtien

Kuvasta 3 on nähtävissä, kuinka suuri vaikutus kehittämishankkeella on ollut. Kerhotoiminta on ollut tasaisen laskusuhdanteista kevääseen 2008 saakka, jolloin kehittämishanke alkoi. Voidaan vain ennustaa, onko suunta samansuuntainen, mikäli kerhotoiminnan kehittämiseksi ei anneta tulevaisuutta valtiolle erityisavustusten päätyttyä.

Valtion avustukset ovat myös toimintavuonna 2008–2009 nousseet merkittävästi vuoteen 2010–2011 verraten. Nousu on ollut 30 prosenttia. (5.7 miljoonaa euroa/8 miljoonaa euroa) Ennuste vuodelle 2011–2012 on 10 miljoonaa euroa, mikä on myös kehittämishankkeen viimeinen vuosi. Tämän jälkeen toiminnan tulisi olla niin vakaata, että mahdollisuudet toiminnan jatkamiseen jäisivät kunnille/yksityisille kerhojen ylläpitäjille.

Tällä hetkellä itse kerhotoiminnan kehittämiseen osallistuu 88 prosenttia kaikista Suomen kunnista. Aktiivisinta osallistuminen on Itä-, ja Pohjois-Suomessa, joissa osallistumisprosentti on 90–92 prosenttia. (Opetushallitus)

Suomen Vanhempainliitto

Suomen Vanhempainliitto on myös ollut hankkeessa mukana omalla panostuksellaan. Suurin kysymys tällä hetkellä lienee se, että kuinka käy, kun kehityshanke päättyy ja valtion erityisavustaminen loppuu?

Kehittämishankkeella on menossa opetushallituksen kerhotoiminnan pilottihanke, Liikkuva koulu 2010–2012, jonka tarkoituksena on löytää vastauksia tulevaisuutta ajatellen. Esimerkkeinä kysymyksistä, joihin etsitään pilottihankkeen avulla vastauksia on:

- Kuinka taloudellisesti kerhotoiminta voi jatkua tulevaisuudessakin valtionavustusten jälkeen, taloudellisten resurssien turvaaminen
- kuinka innostaa ja motivoida opettajia
- oppilaiden ja vanhempien innostumisen takaaminen
- kuinka turvata kerhotoiminnan jatkuminen kaikissa kunnissa ja kouluissa. (www.liikkuvakoulu.fi)

Liikkuva koulu 2010–2011- tapahtumapäivä järjestettiin 16.3.2011 ja mukana olevia tahoja oli useita ja Laajavuori oli mukana yhtenä toimipisteenä. Kyse oli koululaisten massatapahtumasta, jossa oli tarkoitus saada mahdollisimman monet koulut liikkeelle samana päivänä ja samaan paikkaan. Laajavuoreen kokoontui yhteensä 1 000 koululaista. Päivä piti sisällään laskettelua, hiihtoa, mäenlaskua ja ennen kaikkea mukavaa yhdessäoloa. Tarjoamalla koululaisille edullisesti rinneliput ja vuokravälineet, hiihtokeskus pystyi antamaan oman panostuksensa hyvän asian puolesta. Taloudellisesti ei niinkään kannattavaa, mutta oli suuri kunnia olla mukana päivässä. Mahdollisesti näistäkin koululaisista muutama innostui laskettelusta ja tulee seuraavan kerran perheen kanssa viettämään aikaa hiihtokeskuksen palveluiden parissa.

5.2 Kerhotoiminnan kehittämisen tavoitteet

Kerhotoiminnan kehittämisen tavoitteet, jotka perustuvat perusopetuslain 47§:ssä opetussuunnitelmaan kirjattuun toimintaan sanovat, että koulujen kerhotoiminnan tulee olla maksutonta, mutta itse kehittämisellä on samat tavoitteet kuin omalla opinnäytetyölläni.

- saada aikaan monipuolista, lapsen ja nuoren kasvua tukevaa vapaa-ajantoimintaa. Sen tulee vakiintua luontevaksi osaksi lapsen ja nuoren koulupäivää
- jokaisella lapsella olisi mahdollisuus ainakin yhteen kerhoharrastukseen läpi koko perusopetuksen
- saada mukaan niitä lapsia ja nuoria, joilla ei ole perheen tuen puuttuessa mahdollisuutta harrastaa säännöllisesti
- kodin ja koulun yhteistyön kehittäminen.

(Opetushallitus .Opetussuunnitelma 2004.)

Kerhotoiminnalla on suora vaikutus lasten hyvinvointiin. Opetushallituksen tekemän tutkimuksen tulokset ovat olleet erittäin positiivisia, erityisesti sitä vanhemmat ovat kiitelleet, että lasten yksinoloaika on ollut mahdollista vähentää kerhotoiminnan kehittämisen avulla. Kerhoilla on myös ennaltaehkäisevä vaikutus syrjäytymiseen, kun kerhoihin on saatu mukaan lapsia, jotka siitä eniten hyötyvät.

Vuonna 2008–2009 kerhojen kehittämishankkeessa oli mukana 283 kuntaa ja 22 yksityistä opetuksen järjestäjää. Hankkeen tutkimustulosten vuoden 2008–2009 arvioinnissa oli mukana oppilaat, huoltajat, kerhojen ohjaajat/opettajat, oppilastyöryhmät, toimintaraportit sekä tilastot.

Vuoden 2009–2010 osalta ei tutkimustuloksia ole vielä saatavilla. Hanke on kuitenkin todettava onnistuneeksi lisääntyneiden kerhomäärien luvuilla mitattuna. Toimintavuonna 2010–2011 on hankkeessa ollut mukana jo 285 kuntaa ja 34 yksityistä opetuksen järjestäjää. (Rajala, R. 2010. Koulun kerhotoiminnan kehittäminen. Opetushallitus.)

Kerhotoiminnan kehityksen noususuhdanne on suoraan verrannollinen Valtion erityisavustusten määrään. Tällä hetkellä suurin huolenaihe onkin se, kuinka toiminnan jatkuvuus voidaan taata, kun määrärahat loppuvat. (Suomen Vanhempainliitto)

Taloudellisten resurssien määrän vähentyminen on myös suurin uhka kehittämistoiminnan tulevaisuuden suhteen. Nyt on saatu paljon aikaan ja tulokset näyttävät, että näin toimimalla on voitu vaikuttaa lasten ja nuorten hyvinvointiin. Mikä on tilanne, kun kunnat joutuvat toteamaan, että toiminta ei ole enää mahdollista?

Tutustuttuani valtion apurahahakemukseen selvisi, että omaa pääomaa toiminnan suhteen tulee olla 25 prosenttia ja loppuosalle voi hakea apurahaa kerhotoiminnan kehittämistä varten. Kun avustusta ei enää saa, kerhojen ylläpitokulut tulevat nousemaan. Kuinka suuri osuus niistä siirtyisi suoraan kuluttajien maksettavaksi? (Opetushallitus)

Ei riitä, että kehittämishankkeen avulla kerholaisten määrät saadaan kasvamaan, vakiinnutetaan asema ja tämän jälkeen toiminnan jatkuminen on vaa-
kalaudalla. Hanke on ollut suureksi avuksi kehittämistyössä, mutta lasten ja perheiden osalta, jotka palvelua aivan oikeasti tarvitsisivat, tilanne on huolestuttava. Vanhempien Barometri 2009 kyselyn tulokset kertovat, että 84 prosenttia vanhemmista pitää koulujen kerhoja melko tai erittäin tärkeinä. (http://www.vanhempainliitto.fi/filebank/155vanhempien_barometri_2009_raportti.pdf)

Koulujen saaminen Wernerin iltapäiväkerhotoimintaan mukaan olisi jo koulu-
laisten ja itse toiminnan kannalta erittäin tärkeää. Samalla kouluilla olisi mahdollisuus osallistua omalla panoksellaan koulun kerhotoiminnan kehittämiseen ja pyrkiä aiemmin mainittujen tavoitteiden saavuttamiseen.

5.3 Leikkitoiminta

Liikunnallinen iltapäiväkerhotoiminta voidaan katsoa avoimen varhaiskasvatuksen piiriin kuuluvaksi toiminnaksi. Kerhotoiminnan järjestämistä ja kehittämistä ohjaa päivähoitolain lisäksi myös sosiaalihuoltolaki, lastensuojelulaki, perusopetuslaki koululaisten aamu- ja iltapäiväkerhotoiminnan osalta. Toimintaa järjestävät niin kunnat, seurakunnat, eri järjestöt sekä yksityiset palveluntuottajat. Toiminta voi olla itsenäistä tai yhteistyötä eri toiminnan järjestäjien kesken. (Alila, K., Portell, T. 2007. Leikkitoiminnasta avoimeen varhaiskasvatukseen. Avointen varhaiskasvatuspalveluiden nykytila ja kehittämistarpeet 2007.)

Tämän määritelmän mukaan hiihtokeskuksilla on mahdollisuus olla mukana lasten avoimessa varhaiskasvatuksessa ja sen myötä toiminnan kehittämisessä, mihin myös Wernerin iltapäiväkerho pyrkii.

1970-luvulta alkaen käytetty nimitys avoin varhaiskasvatus tunnetaan paremmin nimellä leikkitoiminta. Vuonna 1972 leikkitoiminnalle annettiin seuraava määritelmä: Leikkitoiminta on sisällä tai ulkona tapahtuvaa lasten leikin ja toiminnan ohjausta ja valvontaa tätä tarkoitusta varten varatussa paikassa. 2000-luvulla toiminnan käsitteeksi on kuitenkin otettu nimitys avoin varhaiskasvatus. Toiminnan määrittely ei ole yksinkertaista, johtuen eri palveluntarjoajien omista määritelmistä sekä toimintamuodoista. Erot ovat niin alueellisesti kuin kunnallisestikin suuria johtuen paikallisista tarpeista. Käsitteiden määrittely tai niiden käyttö valtakunnallisesti, paikallisesti tai eri järjestäjien kesken ei ole yhtenäistä. (Alila, K., Portell, T.)

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet (Stakes 2005) määrittelevät nykyiset sisällöt ja tavoitteet toiminnalle. Tulee muistaa, että kyse on kokonaisuudesta missä hoito, kasvatus ja opetus nitoutuvat yhteen. Ensisijaisesti tärkeintä on lisätä ja ylläpitää lasten kokonaisvaltaista hyvinvointia, mihin 3.–6.-luokkalaisten suunnatussa kerhotoiminnassa pääsääntöisesti pyritään.

6 WERNERIN ILTAPÄIVÄKERHON KEHITTÄMINEN

Koululaisille on tarjolla iltapäiväkerhotoimintaa koulun jälkeen, mutta 3.–6.-luokkalaiset koululaiset jäävät tämän kunnallisen palvelun ulkopuolelle. Tästä johtuen Wernerin iltapäiväkerhon kohderyhmänä ovat 3.–6.-luokkalaiset koululaiset ja heidän perheensä. Liikunnalliselle ja aktiiviselle laskettelukerholle voisi olla kysyntää, koska vastaavaa palvelua ei ole saatavissa.

Wernerin iltapäiväkerho on aktiivinen ja liikunnallinen uusi tuote/palvelu SHKY:n Wernerin hiihtokoulun rinnalle. Tavoitteena on saada aikaiseksi uusi toimiva konsepti, jonka avulla hiihtokeskukset ja hiihtokoulut voivat olla mukana kehittämässä koululaisten iltapäiväkerhotoimintaa omalla panostuksellaan.

Koululaiset pääsevät rinteeseen heti koulusta päästyään, aikana milloin muita asiakkaita ei juuri ole. Kerho toimii koulujen työjärjestyksen mukaan. Kerhotoiminnan tavoitteena on tarjota 3.–6.-luokkalaisille koululaisille säännöllinen liikunnallinen kerhomuoto. Toiminta rajoittuu arkipäiviin kello 12–17 välille. Viikonloppuisin ja koulujen loma-aikoina kerhoa ei järjestetä. Tarkoitus on tarjota kerholaisille vähintään 2 tuntia laskettelua/liikuntaa päivittäin.

Iltapäiväkerhotoiminnalla on tarkoitus tarjota koululaisille mahdollisuus aktiiviseen liikkumiseen, valvotussa, ohjatussa ja turvallisessa ympäristössä. Samalla saadaan hiihtokeskuksiin palvelu, joka voi vilkastuttaa hiljaisempia aikajaksoja hiihtokeskuksissa. Wernerin iltapäiväkerho antaa mahdollisuuden harrastaa ja ensikertalaisille mahdollisuuden oppia uusi talviliikuntalaji, johon ei välttämättä muutoin olisi mahdollisuutta. Iltapäiväkerho vähentää myös kyseisen ikäluokan yksioloaikaa koulupäivän jälkeen, kun tarjolla on iltapäiväkerhotoimintaa myös 3.–6.-luokkalaisille lapsille.

Aktiivinen koululaisten laskettelukerho on täysin uusi vaihtoehto muiden iltapäiväkerhojen rinnalle, joten voi olettaa, että se olisi menestyvä tuote, kaiken muun kerhotarjonnan joukossa. Yhteistyö koulujen kanssa korostaa merkitystään, kun mietitään kuinka tämä uusi mahdollinen kerhomuoto saadaan mahdollisimman monen koululaisen tietoisuuteen.

Laskettelukerho on kausiluonteinen kerhomuoto. Tulevaisuudessa laskettelukerho voi muuttaa muotoaan ja talvikauden vaihtuessa kevääseen, laskettelu-

tilalle valitaan toinen liikuntalaji. Kaikki on kiinni kiinnostuksesta ja halusta toimia.

Toiminnan rahoitusmallit (liite 1) perustuvat mahdollisesti saatavien tukien vaaraan sekä kerhomaksuihin. Tavoite kuitenkin on, että kerhomaksut pysyvät kohtuullisina, koska tarkoitus on saada tuote mahdollisimman monen lapsen ja perheen ulottuville. Palvelun tavoitteellinen edullisuus lisää mahdollisuuksia myös niiden perheiden lapsille, joilla ei olisi muutoin mahdollisuutta lajin harrastamiseen.

Tavoiteltuun edullisuuteen on mahdollisuus päästä valtion apurahojen avulla. Opetushallitus panostaa tällä hetkellä kerhotoiminnan kehittämiseen monien eri hankkeiden muodossa ja taustalla on tavoite, että jokaisella lapsella olisi oikeus päästä johonkin kerhoon mukaan.

Rahoitusta mietittäessä hiihtokeskusten ja koulujen välisen yhteistyön merkitys korostuu tai ainakin on suuresti hanketta helpottava asia. Koulun halukkuus olla mukana kerhotoiminnan kehittämistyössä, yhdessä kerhotoimijan kanssa voi helpottaa huomattavasti itse hakuprosessia, kun lähdetään hakemaan valtion apurahoja kerhotoiminnan kehittämisen nimissä (liite 2).

Avustuksia myöntäviä tahoja on monia, esimerkiksi Opetushallitus, Jyväskylän kaupunki (kaupunki muuttuu aina toimipisteen mukaan), NuoriSuomi, Raha-automaattiyhdistyksen avustukset. Valtiontuki on kuitenkin rahallisesti merkittävin vaihtoehto, jonka avulla kustannuksia saataisiin pienemmiksi. Haettavien avustusten hakuajat ovat pääsääntöisesti keväällä. Tämä tarkoittaa sitä, että jos konsepti otetaan käyttöön jo kaudella 2011–2012, valtionapua pääsee hakemaan vasta jälkikäteen.

Myöskään kerhomaksun suuruutta ei voida vielä määritellä, maksun suuruuteen tulee vaikuttamaan kerhokertojen määrä sekä hiihtokeskuskohtaiset erot sekä saadut avustukset. Mahdollisesti saatavilla avustuksilla, apurahoilla ja kerhomaksuilla on tarkoitus kattaa syntyneet kulut hiihtokeskuspalveluista, lasten kuljetuskulut kouluilta, välipala, vakuutukset sekä ohjaajien palkat.

6.1 Imago

Wernerin tunnettavuus on positiivinen asia ja hahmoa on helppoa hyödyntää myös iltapäiväkerhon markkinoinnissa. Wernerin tuo mieleen luonnon, liikunnan riemun ja mukavan yhdessäolon.

Wernerin iltapäiväkerhon markkinointiviestinässä tulee hyödyntää jo olemassa olevaa imagoa. On tärkeää millaisen mielikuvan kuluttaja muodostaa tuotteesta ja palvelusta jo etukäteen. Asiaan vaikuttaa niin ympäristö, sijainti kuin tarjontapaletti kokonaisuudessaan. Asioiden kokonaisuus ratkaisee myös sen, kuinka paljon asiakas on valmis maksamaan tarjottavasta tuotteesta/palvelusta.

Nimen tunnettuus toimii imagon tukena. Myös Wernerin kohdalla on näin. Voidaan sanoa, että Wernerin on jo omanlaisensa brändi hiihtokeskuksissa. Hahmoa ja sen sisältämiä tuotteita on levitetty julkisissa medioissa niin televisiossa, hiihtokeskusten mainoksissa kuin esitteissä. Sosiaalisella medially on nykyäänä myös tärkeä rooli, kun sitä vain käytetään oikein. Wernerin löytyy sosiaalisesta mediasta, facebookista ja omaa jo merkittävän kannattajajoukon. ”Tykkääjiä” on kertynyt useita satoja talvikauden 2010–2011 aikana. (www.facebook.com)

Ulkoisen markkinoinnin ollessa kunnossa, on erittäin tärkeää panostaa sisäisen markkinoinnin määrään ja hyvään asiakaspalveluun. Markkinoinnin näkökulmasta sen avulla voidaan nostaa koko yrityksen imagoa, kunhan tarvittavat resurssit ovat kunnossa. Lisäämällä jo olemassa olevaa tarjontaa, annetaan myös asiakkaille enemmän vaihtoehtoja, sekä samalla innostetaan lapsia liikumaan tutun hahmon avulla.

6.2 Palvelu

Wernerin iltapäiväkerho on täysin uudenlainen valtakunnallinen kerhokonsepti, koska vastaavaa valtakunnallista laskettelukerhotoimintaa ei ole tarjolla. Yksittäisiä laskettelukerhoja Suomesta jo löytyy, mutta opinnäytetyön tarkoitus

on kehittää yhtenäinen palvelu/tuote hiihtokeskusten ja hiihtokoulujen käyttöön.

Palvelu koostuu ohjatusta liikunnallisesta toiminnasta. Kerhossa on mahdollisuus myös muuhun toimintaan, kuten esimerkiksi pelien pelaamiseen ja as-karteluun. Toiminnassa otetaan huomioon myös lasten omat toiveet, päätoiminnan ollessa kuitenkin laskettelu aina talvikuukausina. Lumettomana aikana, liikuntalaji voi olla toinen.

6.3 Tapa toimia

Toiminnalle tyypillistä tulee olemaan hyvä asiakaspalvelu. Jokainen kerhoon osallistuva lapsi on yhtä tärkeä, perhe mukaan luettuna. Myös kasvuympäristön huomioiminen on tärkeää ja ilmapiirin tulee olla turvallinen ja kiireetön, jossa jokainen lapsi huomioidaan yksilönä. Vaikka kyseessä on liikuntaan painottuva kerhomuoto, tulee toiminnassa huomioida perusopetuslain määrittelemät perusteet. Kerhotoiminnassa tärkeä osa koululaisten hyvinvointia on eettisen kasvun tukeminen. Myös Wernerin iltapäiväkerhossa tämä asia tulee ottaa huomioon.

Käyttäytymismallit ja vuorovaikutussuhteet opitaan kerho-ohjaajien kautta. Tavoite on, että jokainen kerhoon osallistuva lapsi ymmärtää oman vastuun ja vastavuoroisuuden merkityksen. Ryhmässä toimiminen, ohjeiden noudattaminen, syy-seuraus suhteen ymmärtäminen, luontoon ja ympäristöön suhtautuminen ja tärkeimpänä koululaisen oma hyvinvointi.

Kerhon ohjaajina toimivat hiihtokoulun opettajat, liikuntatieteellisen tiedekunnan opiskelijat ja koulutuksen saaneet iltapäiväkerho-ohjaajat. Ohjaajien määrä ja ammattitaitoisen henkilöstön tarve määräytyy kerhokoon mukaan.

Hiihtokeskus/hiihtokoulu järjestää tilat, joissa voidaan toimia. Vaatteiden vaihtomahdollisuus, reppujen säilytys sekä vapaaseen oleskeluun tilat, missä lapset voivat vapaasti pelata ja viettää yhteistä aikaa toisten kerholaisten kanssa, unohtamatta läksyjen tekoa.

Kerhojen ajankohta painottuu välille tammikuu-huhtikuu. Kerhotoiminnan ajankohta voi vaihdella sen mukaan, missä vaiheessa hiihtokeskukset saavat laskettelukauden käyntiin. Tähän ei voida määritellä kaikkia palvelevaa ajankohtaa, vaan jokainen määrittelee asian itsenäisesti.

Yhteistyö hiihtokoulujen ja hiihtokeskusten välillä tulee olemaan erittäin tärkeässä asemassa. Hiihtokeskukselta tarvitaan koululaisille kohtuuhinnalla vuokravälineet sekä hissilippu, vastaavasti hiihtokoululta innokkaita kerhonvetäjiä.

Kerhon hinta määräytyy käyntikertojen mukaan. Hintaan tulee vaikuttamaan myös mahdolliset avustusrahat. Kerhomaksun tulee sisältää kuljetukset, välipalan, vuokravälineet, hissilipun ja vakuutukset sekä ohjaajan palkan. Kuluja toiminnan ylläpitämiseen on siis runsaasti. Kerhomaksuun sisältyvä vakuutus kattaa koulun ja kerhon välisen matkan, sekä kerhossa vietetyn ajan. Hinnoittelussa tulisi muistaa mikä kerhon perimmäinen tarkoitus on, ja että toiminnalla voidaan täyttää mahdolliset hiljaiset ajat hiihtokeskuksissa. Toiminta tuo lisämyyntiä myös muille osa-alueilla, ei vaan rinne- ja vuokrauspuolelle.

Kerhon jatkokehittelyn pohjaksi on käytetty vain Jyväskylän tarjontaa hyödynsi, pohjautuen omaan työkokemukseeni. Laajavuoren alue tarjoaa loistavat puitteet myös talvikauden ulkopuolella. Alueelta löytyy pyöräilyreittejä, suunnistusmaasto, kesällä 2012 valmistuva seikkailumetsä. Laajavuoren alue tarjoaa erittäin monipuolisesti vaihtoehtoja harrastamiseen myös sisätiloissa. Esimerkiksi yhteistyö kylpylähotelli Laajavuoren kanssa tulevaisuudessa antaisi mahdollisuuden keilailuun ja uintiin.

Kaikki on kiinni siitä kuinka kukin hiihtokeskus tai hiihtokoulu pystyy hyödyntämään oman alueensa tiloja, suorituspaikkoja ja olemassa olevia yhteistyökumppaneita myös talvikauden ulkopuolella.

6.4 Toimitilat ja rinneturvallisuus

Toiminnan aloituksessa tulee huomioida Sosiaali- ja terveysministeriön ohjeisiin pohjautuvia suosituksia. Toimitiloilta vaaditaan tietyt mitoitukset, suhteessa lasten lukumäärään sekä lainsäädäntö asettaa omat vaatimuksensa toiminnan aloittamisen suhteen.

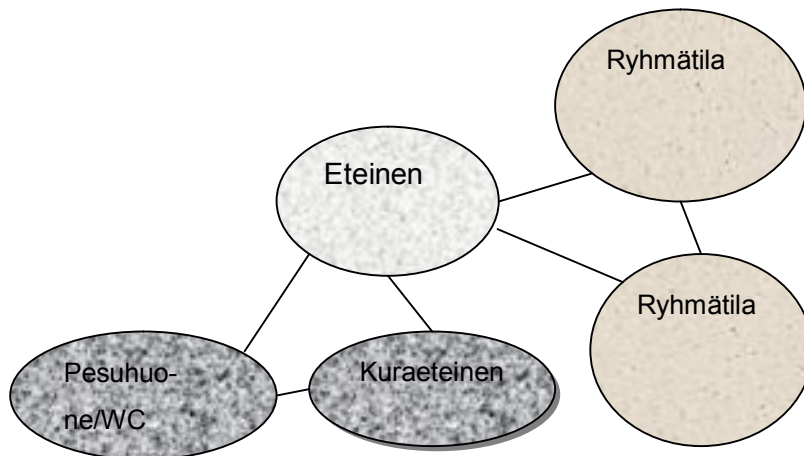
Iltapäiväkerhotoiminnan suunnittelussa on hyödynnetty päivähoidon lähtökoh-
tia ja tavoitteita koskevaa lainsäädäntöä. Päivähoitolaki 1§ pitää sisällään ai-
emmin mainitun leikkitoiminnan, mihin myös iltapäiväkerhotoiminta perustuu,
koska toimintaa varten tarvitaan ja vaaditaan omat tilansa.

Hankesuunnitteluvaiheessa määritellään olennaiset asiat, kuten mitä tehdään,
mihin tehdään ja koska. Lisäksi hankkeen kustannukset tulee määritellä.
Suunnitteluvaiheessa tulee ottaa huomioon tilojen muunneltavuus ja moni-
käyttöisyys, mikä lisää tilojen käyttöä itse kerhotoiminnan ohella. Tiloja voi-
daan käyttää esimerkiksi kokoustiloina aikana jolloin kerhotoimintaa ei ole.

Tiloja suunniteltaessa toiminnallisia periaatteita ei kannata suunnitella liian
tiukoiksi. Tilaohjelman tulisi olla riittävän joustava ja mitoituksiltaan yleispäte-
vä. Iltapäiväkerhotoimintaa ajatellen vaikuttavia asioita on koululaisten enim-
mäismäärä. Lisäksi hiihtokeskuskohtaiset erot vaikuttavat siihen, mitä kunkin
keskuksen tulisi ottaa huomioon. Tarvitaanko erillistä salia ruokailun suhteen
vai voidaanko välipalatarjoilu hoitaa jo olemassa olevassa kahvios-
sa/ravintolassa.

Toimitiloissa tulee ottaa huomioon kuitenkin ryhmätilat/yhteistilat, missä on
mahdollisuus läksyjen tekoon ja vapaaseen oleskeluun. Ryhmätilakokonai-
suuksiin suositellaan vähintään 70m² varsinaista oleskelutilaa/lapsiryhmä.
Ryhmätila voidaan jakaa useampaan eri tilaan, jolloin saadaan mahdollisuus
jakaa kerholaisia eri toimintojen pariin.

Ryhmätila pitää sisällään myös aina omat eteis-, pesu- ja WC-tilat, mutta kou-
lulaiskerhoa toteutettaessa, voidaan tätä asiaa tulkita vapaammin. Tilat voi-
daan keskittää yhteisiksi toimintatiloiksi, jolloin voidaan hyödyntää yhteisiä
pesu- ja WC- tiloja. (RT-ohjekortti. 2010. Rakennustietosäätiö.)

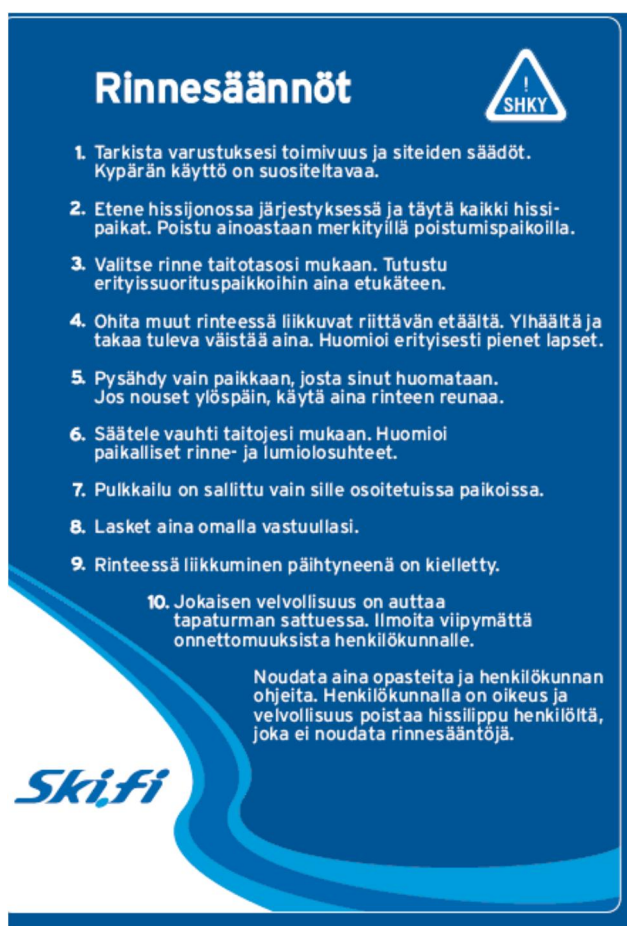

Kuva 4. Ryhmätilat ja niiden väliset yhteydet.

Ryhmätiloja suunniteltaessa tulee huomioida kuvan neljä esittämät asiat, lähinnä eri tilojen välisten yhteyksien suhteen. Kuviossa ei ole erikseen merkitty ruokailutilaa välipalan ajaksi, vaan lähtökohtana on olemassa olevien ruokapalvelupisteiden hyödyntäminen. Koululaiset eivät kuitenkaan enää vaadi niin tarkasti määriteltyä tiloja kuin esimerkiksi päiväkotilapset.

Rinneturvallisuus

Rinneturvallisuus on tärkein asia, mikä hiihtokeskuksissa tulee ottaa huomioon. Koululaisten iltapäiväkerhotoimintaa ajatellen kerhon ohjaajilla on tärkeä vastuu. Kerholaisille tulee kertoa, kuinka rinteessä toimitaan ja millä keinoin mahdollisia vaaratilanteita voidaan välttää. Rinnesäännöt ja rinnealueen opasteet tulee käydä läpi kerholaisten kanssa ja myös varmistaa, että jokainen on ymmärtänyt, kuinka rinnealueella tulee käyttäytyä.

Kuva 5. Suomen hiihtokeskus ry:n rinnesäännöt.

(http://www.ski.fi/files/skifi/Rinneturvallisuus/Ski1.fi_rinnekortit.pdf)

Hiihtokeskukset vastaavat siitä, että suorituspaikat ovat turvallisia ja tarvittavat opasteet löytyvät niin rinneestä kuin rinnealueiden ulkopuolelta. Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry yhdessä Kuluttajaviraston kanssa, on tehnyt ohjeet laskettelurinteiden turvallisuuden edistämiseksi, joiden tarkoitus on tehostaa tuoteturvallisuuslain (914/1986) 3 §:n mukaisia etuja kuluttajien turvallisuuden edistämiseksi ja ennaltaehkäistä tapaturmia. (Kuluttajavirasto 10.11.2000.)

Useasta hiihtokeskuksesta löytyy jo nykyään oma lastenmaa, joka on usein aidattu ja turvallinen laskupaikka pienemmille laskettelijoille sekä vasta-alkajille. Vastaavaa aluetta voidaan hyödyntää myös kerhoissa niiden lasten kanssa, jotka vasta tutustuvat uuteen lajiin.

6.5 Ryhmä- ja henkilöstömäärä

Perusopetuslain 48 d §:n mukaan iltapäivätoimintaan osallistuvilla lapsilla on oikeus turvalliseen toimintaympäristöön. Koululaisten aamu- ja iltapäivätoimintaa koskeva lainsäädäntö astui voimaan 1.8.2004. Säännökset perustuvat perusopetuslain 48 a §:n 3 momenttiin, jonka pohjalta perusteet on laadittu. Perusteet eivät kuitenkaan määrittele ryhmäkokoja, eikä henkilöstömäärää/ryhmä. Lain määritelmän mukaan toiminnan tulee olla turvallista ja ammattitaitoisen henkilöstömäärän riittävä.

(http://www.eduskunta.fi/faktatmp/utatmp/akxtmp/kk_313_2007_p.shtml)

Ryhmäkoot ovat keskimäärin noin 15 lasta/ryhmä. Tilastollisesti ryhmien koot eivät eroa suuresti eri läänien välillä, mutta kaupungeissa ryhmäkoot ovat suurempia kuin maaseudulla. Jos ryhmäkokoja ajatellaan Wernerin iltapäiväkerhon toimivuuden kannalta, lapsia saisi olla maksimissaan 8-10/ohjaaja. Liian suuret ryhmäkoot aiheuttavat helposti vaaratilanteita. Jos laskettelemaan menevässä ryhmässä on monta vasta-alkajaa, ryhmäkoon tulee olla huomattavasti pienempi. Tarvittava ohjaajien määrä voi siis vaihdella paljonkin eri ryhmien välillä.

6.6 Markkinointi

Tuotteen esille tulosta vastaa SHKY yhdessä Laajis Oy:n kanssa, jotka toimivat työn toimeksiantajina. Ensimmäinen markkinointi tulee tapahtumaan Laajis Oy:n toimesta, joka pilotoi tuotteen Laajavuorella.

Jokainen kerhotoimintaa pyörittävä hiihtokeskus, hoitaa itsenäisesti oman markkinoinnin, mutta tehokkuutta sanomaan voidaan saada yhdistämällä voimavaroja. Esimerkiksi kaikki ne hiihtokeskukset, jotka ottavat iltapäiväkerhotoiminnan lisäpalveluksi omaan toimintaansa mukaan, pystyvät markkinoimaan uutta tuotetta yhdessä. Näin myös kuluttajille välittyy mielikuva, että kyseessä on toimiva valtakunnallinen konsepti, johon voi luottaa.

Mikäli markkinoinnissa päästään hyödyntämään SHKY:n Ski.fi sivustoja, uuden tuotteen näkyminen valtakunnallisesti on tehokkaampaa kuin hiihtokes-

kuskohtainen oma markkinointi, millä tavoitetaan vain oman paikkakunnan asukkaat. Paikallisesti ajateltuna hiihtokeskusten oma markkinointi on tärkeässä asemassa tavoiteltavan kohderyhmän suhteen, koska kyse on aina yhden alueen kerhotoiminnasta. Tuotteen tunnettavuutta ajatellen, valtakunnallinen markkinoille tulo on merkittävässä asemassa.

Wernerin iltapäiväkerhon markkinoinnissa tulee ottaa huomioon myös se, että kuluttajille välittyvä asiasta oikea mielikuva. Kyse ei ole hiihtokoulusta, johon Wernerillä nykyään yhdistetään vaan täysin uudella tavalla palvelusta, jonka tarkoitus on aktivoida lapsia rinteeseen ja samalla vaikuttaa lasten hyvinvointiin. Tarkoitus on, että tuote on mahdollisimman monen lapsen ulottuvilla.

Koulujen mukaantulolla olisi näin ollen erittäin suuri merkitys. Koulut voisivat olla mukana toiminnassa toimintakeskuksina ja välittää kerhosta tietoa perheille, yhdessä varsinaisen kerhotoimijan kanssa. Yhteistyöllä olisi myös suuri markkina-arvo, mikä voisi antaa tulevaisuudessa positiivisen leiman myös koulun ympärille, unohtamatta kuitenkaan itse toimintaympäristöä eli hiihtokeskusta.

7 POHDINTA

Saatuani opinnäytetyölleni toimeksiannon marraskuussa 2010 olin hetken hämilläni. Ideoita rupesi satelemaan, enemmän kuin pystyin käsittelemään. Työn tutkimusongelmana oli selvittää, miten aktivoida koululaisia rinteeseen. Mietin, lähtisinkö perehtymään ainoastaan siihen, kuinka opettajien aktivoinnilla voisi vaikuttaa tilanteeseen. En kuitenkaan kokenut, että opettajien aktivointiin pohjautuvalla konseptilla olisi ollut sen suurempaa merkitystä, koska asiaan on jo paneuduttu Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry:n toimesta VESO-koulutuksissa.

Ajatus iltapäiväkerhotoiminnasta syntyi. Opinnäytetyön alussa ajatus kerhokenteesta oli kokonaisuudessaan alakouluille suunnattu, mutta SHKY:n halukkuus oli ottaa kohderyhmäksi ainoastaan 3.–6.-luokkalaisten koululaisten. Rat-

kaisu oli täysin oikea. Kohdennetun ikäryhmän myötä pystyin käsittelemään myös aihetta laajemmin ottamalla mukaan tärkeän näkökulman kokonaisuutta ajatellen. Lasten hyvinvoinnin ja sen vaikutukset niin liikunnan, liikkumisen kuin kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin kannalta.

Käytin hyödykseni omia ideoitani, jotka olen saanut oman työni ja työkokemukseni kautta Laajavuoren hiihtokeskuksessa. Keskustelin asiakkaiden kanssa ja kerroin tuoteideasta. Vastaanotto oli erittäin positiivista ja aloin saada yhteydenottoja ja kysymyksiä aiheeseen liittyen. Tästä sai Wernerin iltapäiväkerho ja opinnäytetyöni alkunsa.

Hyvin nopeasti sain huomata, että työskentelin todella ison asian parissa. Käsitteelin asiaa, tuoteidea, jonka tavoitteena on mahdollisesti palvella koululaisia ja heidän perheitään valtakunnallisesti.

Kun kyseessä oli uuden palvelun kehittäminen, tietoperustan suhteen jouduin ajattelemaan asiaa lähinnä lasten hyvinvoinnin ja itse kerhotoiminnan kehittämisen kautta. Molemmat osa-alueet liittyvät myös oleellisesti uuteen, kehiteltyyn tuotteeseen.

Opetushallituksen kerhotoiminnan kehittämishanke on käynnissä ja kehittämishankkeella pyritään vaikuttamaan lasten hyvinvoinnin edistämiseen ja syrjäytymisriskien vähentämiseen. Mikä olisi parempi keino, kuin tarjota tälle kohderyhmälle vaihtoehto iltapäiviin, liikunnallisen iltapäiväkerhon muodossa. Oli kuitenkin erittäin haastavaa työskennellä uuden, kehiteltävän tuotteen parissa, mutta myös todella antoisaa.

Tuoteidean kohderyhmänä olevat 3.– 6.- luokkalaiset koululaiset ovat pieniä koululaisia, jotka hyötyisivät iltapäiväkerhotoiminnasta. Lopullinen hyöty heijastuu koko perheeseen. Yksinolo ja riskit syrjäytymiseen vähenevät, kun lapsille on järjestettyä toimintaa koulupäivän jälkeen. Lasten hyvinvointi on suorassa yhteydessä koko perheen hyvinvointiin.

Kerhotoiminnan kehittämisessä ja uuden kerhotoiminnan tuoman lajin, laskettelu on tarkoitus tasapuolisesti tarjota lapsille ja nuorille mahdollisuus harras-

taa ja samalla kokea uusia elämyksiä. Se, että jokainen lapsi voi kokea ja olla tasavertainen toisiin nähden on jo suuri asia.

Maastohiihto ja luistelu kouluissa ovat lajeja, joihin välineet joudutaan ostamaan. Laskettelua varten näin ei ole, varusteet voi vuokrata hiihtokeskuksesta jos lapsella ei niitä ole. Kustannukset pystytään pitämään kohtuullisina, mikäli hiihtokeskukset saadaan toimintaan mukaan, samoin koulut ja mahdollisesti tuotevalmistajat.

Työlläni haluan tuoda esille vaihtoehdon, kuinka lasten aktivointia rinteeseen mahdollisesti voitaisiin toteuttaa niin, että jokaisella lapsella ja perheellä olisi mahdollisuus osallistua kerhotoimintaan.

Tavoite on, että myös koulut saataisiin kiinnostumaan uudesta iltapäiväkerhosta ja tarjoten kouluille täysin uutta valmista kerhomallia. Wernerin iltapäiväkerho ei vaadi kouluilta suuria resursseja, koska itse toteutus tapahtuu aina hiihtokeskuksissa. Koulujen ei tarvitse huolehtia lasten ohjaamisesta hiihtokeskuksissa, vaan sen puolen kokonaisuudesta hoitaa hiihtokeskukset ja hiihtokoulut.

Tarkoitus on aloittaa kokeilu pienin askelin. Ei tarkoita, että kerhokonsepti tulisi ottaa heti koko koulun käyttöön, vaan voidaan miettiä mistä lähdetään liikkeelle ja toteutetaan käynnit yhdessä hiihtokeskuksen kanssa. Jos tämä koe-taan onnistuneeksi ja lapsia aktivoivaksi iltapäiväkerhotoiminnaksi, voidaan volyymia lisätä. Kun mahdollisuus lajin tutustumiseen annetaan koulujen kautta, viestittämällä koteihin tietoa uudesta iltapäiväkerhosta, on lapsenkin helpompi osallistua itse kerhotoimintaan.

Kaikki harrastaminen maksaa, mutta laskettelu verrattuna esimerkiksi jääkiekkoon, jalkapalloon tai mäkihyppyyn on suhteellisen edullista harrastamista. Alkuun pääsee hyvin vähäisilläkin panostuksilla.

Kerhotoiminnan aloittaminen ei tule olemaan hiihtokeskuksille taloudellisesti kaikkein tuloksellisinta toimintaa. Hiihtokeskukset tulevat hyötymään asiasta kuitenkin tulevaisuuden uusien asiakkaiden myötä. Tulevaisuudessa kerhotoiminnalla voi olla myös merkittävää markkina-arvoa yrityksen imagon kannalta.

Laajis-Laajavuori (Laajavuoren Hiihtokeskus) on kiinnostunut kehittämään omia hiljaisia iltapäiviään ja kyselyn mukaan valmis kokeilemaan kautena 2011–2012 iltapäiväkerhotoimintaa. Taustalla vaikuttaa myös Laajavuoren uusi omistajakokoonpano, jolla on halu kehittää koko alueen palveluita ja toimintoja. Kun pilotointi kehittämishankkeen myötä päästään toteuttamaan, saadaan myös toteutettua tyytyväisyyskysely, jonka avulla toimintaa voidaan tulevaisuudessa kehittää ja saadaan arvokasta tutkimustietoa hankkeen onnistumisesta.

Keväällä 2011 tutkin kiinnostusta Wernerin iltapäiväkerhoa kohtaan sähköpostikyselyllä (liite 3). Tavoitteena oli saada vastaus siihen oltiinko uudesta tuotteesta kiinnostuneita sekä halukkuudesta ottaa tuote käyttöön omassa hiihtokeskuksessa/hiihtokoulussa. Kyselyn kohderyhmänä toimi Etelä- ja Keski-Suomen alueella toimivat taajamakeskukset, jotka sijaintinsa puolesta sopivat iltapäiväkerhotoiminnan piiriin. Lomake lähetettiin 24 hiihtokoululle, vastauksia saatiin seitsemän. Vastausprosentiksi saatiin 29 prosenttia. Vastanneista kaikki, lukuun ottamatta yhtä hiihtokoulua, jolla oli jo vastaavaa toimintaa omassa hiihtokeskuksessa, pitivät tuoteidea hyvänä ja olivat kiinnostuneita kuulemaan siitä lisää opinnäytetyöni valmistuttua. Ainoa huoli mikä nousi esiin vastausten ulkopuolelta, olivat kustannukset. Millä keinoin ne saadaan pidettyä asiakasystävällisinä ja voidaan mahdollistaa lasten osallistuminen kerhotoimintaan.

Taloudellisesti ajateltuna, koululaisten iltapäiväkerhotoiminnan aloittaminen tulee olemaan haastavaa. Hiihtokeskuskohtaiset resurssit vaihtelevat eli lähtötilanne voi olla hyvinkin erilainen kullakin toimipaikalla. Vastaavasti mahdolliset tuet ja yhteistyökumppanit korostavat merkitystään, kun mietitään kerhon hinnoittelua.

Suurimman osa kuluista muodostaa henkilöstökulut ja kuljetuskulut. Kuljetuskulujen pienentämiseksi, hiihtokeskuksilla/kouluilla saattaa olla jo valmiina yhteistyösopimuksia kuljetusliikkeiden kanssa. Laajavuoren rinnepäällikkö Pasi Kuhmonen, jonka kanssa olen keskustellut aiheesta, esitti että ainahan voi yrittää vaihtaa palveluita. Esimerkiksi hiihtokeskus ostaa koululaisten kuljetuksen ja neuvottelee asian niin, että vastineeksi tarjotaan kuljetuksen järjestäjäl-

le mainostilaa rinteestä. Jos kerho saadaan koulujen kerhotoiminnan piiriin, on mahdollista hyödyntää muita, ehkä jo olemassa olevia vaihtoehtoja.

Opinnäytetyöni avulla haluan tuoda esille vaihtoehdon, miten lasten aktivointi rinteeseen voi tapahtua niin, että jokaisella olisi mahdollisuus edes tutustua lajiin. Valtion kerhotoiminnan kehittämishanke antaa tähän mahdollisuuden ja Wernerin iltapäiväkerho voi olla osa hanketta. On kyse siitä, kuinka kukin hiihtokeskus/hiihtokoulu haluaa osaltaan olla mukana kerhotoiminnan kehittämisessä, kehittäen samalla oman yrityksen palveluita ja vaikuttaa lasten liikunnan ja hyvinvoinnin parantamiseen. Koululaisten aktivointi tapahtuu tarjonnan avulla ja oma opinnäytetyöni pyrkii tuomaan tämän asian esille, kerhotoiminnan kehittämisen kautta.

Wernerin iltapäiväkerho idea on toteutettu omien ajatusten ja työelämän kautta saatujen oppien avulla. Tutkimuksen toteutus, joka pohjautuu mielipiteisiin ja kiinnostavuuteen, oli toteutettu oman työni kautta hyödyntäen kontakteja tuttuihin ihmisiin hiihtokeskuksissa. Tämän vuoksi ei voida puhua puhtaasti tutkimuksesta, koska kyselyä ei ole toteutettu vaaditun etiketin mukaan, vaan tuttavallisesti. Saamani palaute kuitenkin auttoi jatkamaan prosessia eteenpäin erityisesti sen vuoksi, että tuoteideasta oltiin kiinnostuneita ja tuotetta ollaan valmiit kokeilemaan käytännössä.

Tuloksia ja kerhotoimintaa pääsen näkemään ja kokemaan talvikaudella 2011–2012 Jyväskylän Laajavuorella, missä iltapäiväkerhotoimintaa tullaan kokeilemaan. Käyttöönottosuunnitelma iltapäiväkerholle tullaan tekemään myöhemmin Laajis Oy:n kanssa. Prosessi kuitenkin on jo alkanut yhteistyökumppaneiden etsimisellä ja Laajis Oy:n uudet yrittäjät ovat käyneet jo alustavia keskusteluita esimerkiksi toimitilojen suhteen. Itse käyttöönottosuunnitelmaa varten on monia asioita, jotka joudutaan vielä ottamaan huomioon. Jos koulut saadaan toimintaan mukaan, tulee laatia vielä täydellinen toimintasuunnitelma, josta tulee selvittää seuraavat asiat:

- toiminnan tavoitteet ja laajuus
- toiminnan järjestämisen periaatteet
- toiminnan koordinointi
- yhteistyö eri hallintokuntien kanssa

- yhteistyö toiminnan järjestäjien ja toteuttajien kanssa
- yhteistyö kotien kanssa
- yhteistyö koulun kanssa
- toimintaan hakeminen ja valintaperusteet
- sisällölliset painotukset
- toiminta-aika
- arviointi.

Opinnäytetyöni vastaa jo osaan kysymyksistä joiden avulla prosessi pääsee eteenpäin, mutta selvitettäviä asioitakin vielä jäi.

Oma tavoitteeni työn osalta täyttyi, kun pystyin myöntämään ja näyttämään itselleni, että olen ratkaissut ongelman, jonka parissa olen työskennellyt. Aika näyttää, kuinka Wernerin iltapäiväkerhotoiminta tulevaisuudessa toimii.

Viitaten oman 11-vuotiaan lapseni kommenttiin: *kyllä minä tuollaiseen kerhoon haluaisin mennä jos sellainen vain olisi*, lopetan työni tämän opinnäytteen parissa.

LÄHTEET

Alila, K., ja Portell, T. Leikkitoiminnasta avoimeen varhaiskasvatukseen. Avointen varhaiskasvatuspalvelujen nykytila ja kehittämistarpeet 2007. www.stm.fi/c/document_library/get_file?folderId=39503...pdf

Asanti, R. 1997. Ala-asteen lasten kokemuksia iltapäivän liikuntakerhoista: tapaustutkimus osana Turun kaupungin liikunnan elämänkaariprojektia. (LIIKE 2000).

Hakala, J. 1999. Opinnäytetyö luovasti. Kehittämis- ja tutkimustyön opas. Tampere: Tammer-paino Oy.

Hakala, Juha.T. 2008. Uusi graduopas. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsjärvi, S. 1997. Tutki ja kirjoita. Keuruu: Otavan kirjapaino.

Hirsjärvi, S. 2009. Tutki ja kirjoita. Hämeenlinna: Kariston Kirjapaino Oy.

Iivonen, E. 2010. Lasten ja nuorten hyvinvoinnin tila Suomessa. MLL. Koulun kerhotoiminnan valtakunnallinen ajankohtaisuustilaisuuden materiaali. Helsinki 2.11.2010.

Iivola, H. 1999. 7–12-vuotiaiden lasten fyysinen aktiivisuus. Pro gradu. Liikuntatieteellinen tiedekunta. Jyväskylän Yliopisto.

Jalava, U., Virtanen, P. 1996. Laatu, innovaatio ja projekti. Hyvinvointipalveluiden kehittämisen ydinkysymyksiä. Tampere: Tammer-Paino Oy.

Kautiainen, S. 2008. Nuorten terveystapatutkimus. Tampere: Tampereen Yliopisto paino.

Kurtti, T. 2010. Koulun kerhotoiminnan valtakunnallinen ajankohtaisuustilaisuuden materiaalia. Helsinki 2.11.2010.

Kärki, M. 2009. Sosiaalipalveluiden ja -etuuksien lainsäädäntö. Edita. Helsinki.

Kananen, J. 2010. Opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas.

Kananen, J. 2009. Toimintatutkimus yrityksen kehittämisessä. Tampereen yliopistopaino Oy. Tampere.

Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminnan lainsäädäntö. Viitattu 12.11.2011. www.eduskunta.fi/faktatmp/utatmp/akxtmp/kk_313_2007_p.shtml

Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminnan perusteet. Opetushallitus.2004.

Koulun kerhotoiminnan kehittäminen. Viitattu 13.10.2011. www.oph.fi/kehittamishankkeet/koulun_kerhotoiminnana_kehittaminen

Koululiikuntaliiton toiminnan perusteet. Viitattu kevät 2011. www.kll.fi/fi/

Koululiikunta ja päämäärät. Viitattu kevät 2011.

www.edu.fi/perusopetus/liikunta

Kuluttajaviraston ohjeet laskettelurinteiden turvallisuuden edistämiseksi. 10.11.2000. Kuluttajavirasto. Asiamies. Helsinki. Viitattu 11.11.2011.

Laskettelu lajina. Viitattu tammikuu 2011.

www.edu.fi/perusopetus/liikunta/opetusmateriaalit_eri_lajeista/laskettelu

Liikkuva koulu hanke 2010-2012. www.liikkuvakoulu.fi

Liikunta ja liikuntapalvelut. Lasten ja nuorten liikuntaharrastukset.

www.fsd.uta.fi/aineistot/taustatietoa/liikunta.html

Liikunta ja liikunnallisuus osana 11 - 16-vuotiaiden eurooppalaisten nuorten elämäntapaa. www.jyu.fi/sport/laitokset/liikunta/Julkaisut/nupponen

Opetussuunnitelman perusteet 2004. Opetushallitus.

OECD:n raportti Doing Better for Children (2009).

www.oecd.org/els/social/family/database

Penttinen, S. 2008. Hyvä, paha, tärkeä koululiikunta. Liikunta & Tiede-lehti 4/08.

Perusopetus paremmaksi. POP-ohjelma.

<http://www.minedu.fi/OPM/Koulutus/koulutuspolitiikka/Hankkeet/pop/?!lang=fi>

Rajala, R. 2010. Kerhotoiminnan faktaesite 2010. Opetushallitus.

Rajala, R. 2010. Koulun kerhotoiminnan kehittäminen. Opetushallitus.

RT-ohjekortti. 2010. RT 96-11003. Rakennustietosäätiö, RTS:n toimikunta 287.

Simula, E., Wallinheimo, S. Keski-suomalainen 20.7.2011. Kotimaa. Lasten ja nuorten harrastusmaksut.

Soini, M. 2011. Haastattelu, kevät 2011. Viitattu 25.3.2011.

Spurttis liikuntakerhon toimintasuunnitelma 2010.

www.spurttis.com/yhdistys.html

Suomen Hiihtokeskusyhdistys ry:n esittely. Viitattu 12.11.2011. www.ski.fi

Suomen Hiihtokeskusyhdistyksen toimintaperiaatteet. Viitattu 20.1.2011.

www.ski.fi/tehtavat_ja_saannot

Toikka, T. 2009. Tutkimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere:Tampereen yliopistopaino Oy.

Työppönen, T. 1997. Ala-asteen koululiikunnan ja kodin arvo- ja moraalikasvatus. Jyväskylän yliopiston liikuntatiedekunta.

Valtion avustukset kerhotoiminnan kehittämishankkeessa
www.oph.fi/rahoitus/valtionavustukset

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. Viitattu 11.10.2011.
http://www.thl.fi/fi_FI/web/kasvunkumppanit-fi/lait/varhaiskasvatus/linjaavat/vasu-asiakirja

LIITTEET

Liite 1.

Rahoitusmallit

Rahoitusmalli kerhotoiminnan aloittamisen ja toiminnan ylläpitämisen suhteen perustuu mahdollisesti saataviin valtiontukiin sekä kerhomaksuihin. Tarkoituksena on, että pääsääntöisesti toiminta rahoitetaan valtion kerhotuella sekä muilla mahdollisilla avustuksilla. Tarkoituksena on, että vanhemmille muodostuu kerhomaksusta vain nimellinen korvaus, mikä takaisi sen, että mahdollisimman moni lapsi saisi mahdollisuuden osallistumiseen.

Valtionavustus ei saa kattaa kuitenkaan toiminnan kokonaiskustannusten määrää. Avustus ei myöskään saa ylittää muiden julkisten tukien kanssa Euroopan yhteisön tai Suomen lainsäädännössä säädettyä valtionavustuksen enimmäismäärää. (Valtionavustuslaki 2 luku 5 §)

Valtion erityisavustus voidaan myöntää:

- investointiavustuksena
- hankeavustuksena, kokeilu-, käynnistys-, tutkimus- tai kehittämishanke
- apurahana

Edellytykset saada kyseistä avustusta perustuvat seuraaviin asioihin:

- toiminta johon tukea haetaan, tulee olla yhteiskunnallisesti hyväksyttävää
- tuen myöntäminen on perusteltua, valtionavustusten asetettujen tavoitteiden kannalta
- avustuksen myöntämistä on pidettävä tarpeellisena, avustuskohteen toiminnan tai hankkeen laajuus ja laatu huomioiden. (Kärki, M. 2009. Sosiaalipalveluiden ja -etuuksien lainsäädäntö. 594).

Näiden asioiden pohjalta, Wernerin iltapäiväkerho toiminnalla on edellytykset hakea ja saada valtiontukea toiminnan aloittamiseen ja ylläpitämiseen.

Valtioavun lisäksi esim. RAY:n voittovaroista jaettavat avustukset suunnataan terveyden ja sosiaalisen hyvinvoinnin vahvistamiseen, terveyttä ja sosiaalista hyvinvointia ehkäiseviin tarkoituksiin.

Suurimmat kysymykset tulevat olemaan rahoituksen laatimisen suhteen, joista valtaosa koostuu kerholaisten kuljetuskuluista sekä ohjaajien palkoista. Mutta niin kuin jo aiemmin tuli esille, kerhojen kehittäminen on tällä hetkellä pinnalla ja kun konsepti on valmis, pystyy toiminnalle hakemaan valtionavustusta, jolla on mittava vaikutus kuluihin. Tarkoitus on kuitenkin pitää kuluttajien suuntaan kulut pieninä, jotta välttyttäisiin siltä, että kerho olisi vain niiden saatavissa, joilla on siihen varaa.

Samalla on kyse löytää ratkaisu koululaisten aktivoimiseen hiihtokeskuksiin. Onnistuessaan Wernerin iltapäiväkerhosta hyötyvät niin hiihtokeskukset, jotka saavat hiljaisempiin aikoihin täytettä sekä koululaiset, jotka pääsevät liikkumaan ja nauttimaan liikkumisen riemusta.

Hankkeesta hyötyy moni eri taho, mutta tärkeimmässä roolissa ovat koululaiset. Tarkoitus antaa mahdollisuus, uusi elämys ja kenties uusi harrastus. Ja tulee muistaa, että laskettelu ei ole vain lasten ja nuorten laji vaan se on koko perheen laji, mikä voi lisätä perheen yhdessäolo aikaa ja sen myötä perheen hyvinvointia.

Liite 2.

OPETUSHALLITUS
UTBILDNINGSTYRELSEN

Hakulomake 2011

**Yleissivistävä koulutus
Kerhotoiminnan kehittäminen**

1. Koulutuksen järjestäjä

Nimi	Puhelinnumero (vaihe)
Lähiosoite	
Postinumero ja –toimipaikka	Tilinumero
Koulutuksenjärjestäjän tyyppi ☐ valtio ☐ kunta, ☐ kuntayhtymä, ☐ yksityinen yhteisö	Hakemuksen kieli ☐ suomenkielinen ☐ ruotsinkielinen
Maakunta	
Yhdyshenkilö	Puhelinnumero (suora)
Virka-asema	Sähköpostiosoite

Koulutuksen järjestäjän allekirjoitus

Paikka	Aika
Koulutuksen järjestäjän nimi	
Allekirjoitus	Allekirjoitus
Nimen selvennys ja virka-asema	Nimen selvennys ja virka-asema

* valtuutus on selvitettävä erillisellä liitteellä ellei se käy ilmi virka-asemasta

2. Hankesuunnitelma

(Yhteishankkeesta hakijan osuus. Yhteishankkeen kokonaissuunnitelma liitetään koordinaattorin hakemukseen)

1. Hankkeen nimi	☐ Uusi hanke ☐ Jatkava hanke
2. Hankkeen tavoitteet	
3. Hankkeen kuvaus	
4. Mitkä ovat hankkeen avulla tavoiteltavat konkreettiset tulokset?	

Opetushallitus
Hälsanvägen 6, PL 380, 00531 Helsinki, puhelin 040 348 7555, faksi 040 348 7865, etunimi.sukunimi@oph.fi, www.oph.fi
Utbildningsstyrelsen
Högskolegatan 6, PB 380, 00531 Helsingfors, telefon 040 348 7555, fax 040 348 7865, Etunamn.efternamn@oph.fi, www.oph.fi

5. Miten tulokset ja vaikutukset arvioidaan?
6. Miten hankkeessa syntyviä tuloksia aiotaan levittää ja hyödyntää?
7. Miten hankkeesta tiedotetaan sen kuluessa ja sen päätyttyä?
8. Hankkeen koordinaattori (koulutuksen järjestäjä, yhteyshenkilö, yhteystiedot)
9. Hankkeen toimintaverkosto (muut koulutuksen järjestäjät, yhteystiedot ja yhteyshenkilöt)

3. Talousarvio

Henkilöstökustannukset	€
Yhteishankkeen koordinointi	
Hankesuunnittelu	
Neuvonta ja ohjaus	
Arviointi	
Raportointi	
Tiedotus, viestintä ja markkinointi	
Kerhoharjoitusten palkkiot	
Muut työt, mikä	
Yhteensä	

Muut kustannukset	€
Kokous- ja koulutusmenot	
Matkustuskulut	
Palvelujen ostot	
Laitehankinnat	
Materiaalimenot	
Vuokrat (ei koske kerhotoimintaa)	
Kerhokuljetukset	
Muut kustannukset, mikä	

Hankkeen kokonaiskustannukset	
--------------------------------------	--

OpenOffice

Hämeenlinnan seutu, PL 380, 00531 Helsinki, puhelin 040 348 7555, faksi 040 348 7805, etunimi.sukunimi@oph.fi, www.oph.fi
 Ohjelmistoyhteisö
 Hämeenlinnan seutu, PL 380, 00531 Helsinki, puhelin 040 348 7555, faksi 040 348 7805, etunimi.sukunimi@oph.fi, www.oph.fi

4. Rahoitussuunnitelma

Opetushallitukselta haettava summa (enintään 75 %)	
Oma rahoitusosuus (25 %)	
Mistä muualta haetaan avustusta	Muualta haetun avustuksen määrä (€)
Mahdolliset kytkennät EU-hankkeisiin. Tarvittaessa selvitys erillisellä liitteellä (Tämä hanke voi tehdä yhteistyötä EU-hankkeiden kanssa, mutta ei voi olla jonkin EU-hankkeen osa.)	
Lisätietoja	

Ilmoita lukumäärät kokonaislukuna (esim. 34) ilman pilkkua tai pistettä

5. Perusopetusta antavien koulujen määrä

6. Osallistuvien koulujen määrä

7. Erillisten kerhojen määrä

8. Osallistuvien alakoulun oppilaiden määrä

9. Osallistuvien yläkoulun oppilaiden määrä

9. Arvioi kerhonohtajina toimivien opettajien lukumäärä

10. Arvioi muiden kuin opettajien määrä kerhonohtajina

11. Kolmannen sektorin yhteistyökumppanit, joiden kanssa teette yhteistyötä kerhotoiminnan kehittämisessä. Mitä yhteistyötä teette?

Opetushallitus

Hakeminenetia 6, PL 380, 00531 Helsinki, puhelin 040 348 7555, faksi 040 348 7865, etanimi.sakunimi@oph.fi, www.oph.fi
Urhokasrytreen

Hakemälajan 6, 178 380, 00551 Helsingfors, telefon 040 348 7555, fax 040 348 7865, örnans-etnamn@oph.fi, www.oph.fi

10.1.2011

Asia **HAKUTIEDOTE 2011**
Yleissivistävä koulutus
Koulun kerhotoiminnan kehittäminen

Taustaa

Valtionavustuslaki 688/2001
Laki opetuksen ja kulttuuritoimen rahoituksesta 1705/2009 ja asetus 1766/2009

Valtionavustuksen määräraha

Opetushallitus asettaa haettavaksi valtion vuoden 2011 talousarvioon sisältyvästä määrärahasta 29.10.30 valtionavustuksen kerhotoiminnan kehittämiseen.
Tähän tarkoitukseen on varattu 10 000 000 euroa.
Avustusta myönnetään enintään 75 % hankkeen kokonaiskustannuksista, joten hakijan oma maksuosuus on vähintään 25 %.

Hakukelpoisuus

Valtion erityisavustus koulun kerhotoiminnan kehittämiseen voidaan myöntää jo toiminnassa mukana oleville opetuksen järjestäjille. Avustusta voivat hakea myös kunnat, kuntayhtymät ja yksityiset opetuksen järjestäjät jotka eivät ole aikaisemmin sitä hakeneet.

Avustusten myöntämisen välttämättömät edellytykset

Jo toiminnassa mukana olevilta hakijoilta edellytetään seuraavaa:

- Hakija on antanut selvityksen vuonna 2009 myönnetystä valtion erityisavustuksen käytöstä koulun kerhotoiminnan kehittämiseen

Kaikilta hakijoilta edellytetään seuraavaa:

- Hakijalla on lupa perusopetukseen järjestämiseen
- Koulun kerhotoimintaa kehitetään perusopetuksen vuosiluokilla 1.-9. ja kehittämisessä otetaan huomioon kodin ja koulun yhteistyö
- Kunnat järjestävät kouluissa erisiltöistä kerhotoimintaa vähintään 3-5 tuntia viikossa
- Oppilaskunnat ja oppilashuoltoryhmät osallistuvat kerhotoiminnan kehittämiseen

Yleiset tavoitteet

- Monipuolisen, jokaisen oppilaan kehitystä tukevan vapaa-aikatoiminnan tarjoaminen
- Syrjäytymisen ehkäiseminen
- Toiminnan vakinnuttaminen

Tavoitteet, painopisteet, valintaperusteet ja hakuaika

Tavoitteet	Koulun kerhotoiminnan kehittäminen ja vakinnuttaminen
Painopisteet	<ul style="list-style-type: none"> • Koulun kerhotoiminnan laadun kehittäminen • Toiminnan monipuolistaminen, laajentaminen ja vakinnuttaminen • Uusien toimintamallien- ja tapojen löytäminen • Verkostotyö ja kodin ja koulun yhteistyö • 7-9 luokkalaisten osallistuminen toimintaan

Valintaperusteet	Toiminta edistää kerhotoiminnan kehittämistä tavoitteiden ja painopisteiden mukaisesti
Haku aika	11.1.2011 – 18.2.2011

Hakemusasiakirjat

Avustushakemus tehdään sähköisellä hakulomakkeella. Opetuksen järjestäjät saavat sähköpostitse henkilökohtaisen linkin hakulomakkeelle. Hakemus on tehtävä opetuksen järjestäjän nimissä ja hakemuksen allekirjoittajalla tulee olla nimenkirjoittamisoikeus opetuksen järjestäjän puolesta. Tämä tiedote ja hakemuslomakemalli ovat nähtävissä Opetushallituksen www-palvelimelta osoitteessa <http://www.oph.fi/rahasitus/valtionavustus>. Sähköisen hakemuslomakemallin voi käydä katsomassa osoitteessa: <https://www.surveilla.com/27441-21807-7@na&lo>

Valtionavustuksen hakuaika

Sähköinen hakemuslomake on täytettävissä 18.2.2011 asti. Lomakkeen päättöajalta voi tallentaa ja tulostaa täytettynsä tiedot. Allekirjoitettu hakemus toimitetaan 25.2.2011 klo 16.15 mennessä Opetushallituksen kirjaamoon, os. PL 380, 00531 Helsinki. Myöhästyneitä hakemuksia ei käsitellä.

Valtionavustuksen käyttöaika

Avustusta myönnetään vuoden 2011 määrärahasta. Avustusten käyttöaika alkaa 1.9.2011 ja päättyy 31.12.2012.

Muuta

Valtion erityisavustus lasketaan kuntakohtaisena. Kun toiminta toteutetaan alueellisesti, hakemuksesta tulee käydä ilmi, mitkä kunnat toimintaan osallistuvat ja maksetaanko valtion erityisavustus kaikkien osalta yhdelle kunnalle vai kullekin kunnalle erikseen. Myönnettävän valtion erityisavustuksen suurus vaihtelee kunnittain. Koulut voivat hyödyntää kehoitoiminnan järjestämisessä kolmannen sektorin, koulun muiden sidosryhmien ja eri hallintokuntien osaamista. Tällä hakukierroksella korostetaan myös 7-9 vuosiluokkien oppilaiden kokemuksia osallistumisesta kerhotoimintaan.

Lisätiedot

Lisätietoja antaa erityisasiantuntija Riitta Rajala, 040 348 7745, riitta.rajala@oph.fi

Johtaja

Jorma Kauppinen

Erityisasiantuntija

Riitta Rajala

LIITE

Hakulomake 2011

TIEDOKSE

Opetusministeriö

Liite 3.

Saatekirje ja kysymykset hiihtokouluille

HYVÄ Hiihtokeskuksen väki!

Sain opinnäytetyöni aihe-ehdotuksen Suomen Hiihtokeskus ry:n toiminnanjohtaja Sari Tolletilta. Opinnäytetyöni aiheena on koululaisten aktiivointi rinteisiin sekä tarkastelu, millä keinoilla se voidaan toteuttaa yhteistyössä peruskoulujen iltapäiväkerhotoiminnan, talviliikuntakeskusten sekä tarvittavien oheistilojen ja ennen kaikkea tarvittavan rahoituksen keinoin.

Tästä syntyi tuoteidea: Wernerin iltapäiväkerho. Ohessa lyhyt esittely tuotteesta, jotta saisitte paremman käsityksen kokonaisuudesta ja voitte paremmin vastata kahteen kysymykseen.

Wernerin iltapäiväkerho:

Aktiivinen, liikunnallinen iltapäiväkerho 3-6 luokkalaisille, Wernerin iltapäiväkerho.

1-2 luokkalaisille koululaisille on tarjolla iltapäiväkerhotoimintaa koulun jälkeen, mutta 3 -6 luokkalaiset jäävät tämän kunnallisen palvelun ulkopuolelle. Tästä johtuen kohderyhmänä toimivat 3-6 luokkalaiset koululaiset.

Koululaiset pääsevät rinteeseen heti koulusta päästyään, aikana milloin muita asiakkaita ei juuri ole. Kerho toimisi koulujen työjärjestyksen mukaan eli lomaaikoina toimintaa ei olisi tarjolla.

Kuinka kuljetukset onnistuvat on suurin ongelma. Ja onko keskuksilla tiloja, tällaiselle kerhotoiminnalle. Ja jos ei ole, ollaanko asialle valmiita tekemään jotain. Kerhon ohjaajina voidaan käyttää hiihtokoulun opettajia / opiskelijoita / iltapäiväkerho-ohjaajia.

Kerhojen ajankohta tammikuu-huhtikuu, kerhotoiminnan ajankohta voi vaihdella sen mukaan, missä vaiheessa keskuksset saavat laskettelukauden käyntiin,

tähän ei voida määritellä kaikkia palvelevaa ajankohtaa vaan jokainen määrittelee asian itsenäisesti.

Kerhomaksu perustuu kuukausihinnoitteluun. Hinta määräytyy kerhokertojen mukaan. Hinnan tulee sisältää kuljetukset, välipalan hiihtokeskuksessa, välineet, hissilipun ja vakuutukset sekä ohjaajan palkan. Tarkoituksena on, että pääsääntöisesti toiminta rahoitettaisiin valtion myöntämällä kerhotoiminnan kehittämiseen tulevilla tuella, vanhemmille vain nimellinen korvaus.

Työni ei tässä vaiheessa pysty vastaamaan kysymykseen, kuinka itse hakuprosessi etenisi. Tuet haettavissa keväisin, koskee niin Valtion apurahoja kuin RAY:n avustuksia. Tämä tarkoittaa sitä, että jos konsepti otetaan käyttöön jo kaudelle 2011–2012 valtionapua ei pääse hakemaan vasta kuin jälkikäteen.

Yhteistyö hiihtokeskuksen kanssa: hiihtokoululaisille kohtuuhinnalla vuokravälineet sekä hissilippu. Hinnoittelussa tulee muistaa, että toiminnalla on tarkoitus täyttää mahdolliset hiljaiset ajat ja antaa koululaisille vaihtoehtoja, sekä vähentää heidän yksinoloa kotona koulupäivän jälkeen sekä innostuksen myötä saada uusia asiakkaita. Tulee muistaa, että toiminta tuo lisämyyntiä myös muille tahoille, ei vaan rinne- ja vuokrauspuolelle.

Pyydän teiltä pientä hetkeä vastata ohessa oleviin kysymyksiin, sillä pienellä hetkellä on suuri merkitys minulle. Vastaukset voitte lähettää minulle vastausviestinä sähköpostitse.

Ystävällisin terveisin:

Hanna Hakanen
Laajavuoren Hiihtokeskus
Laajavuorentie 15
40740 Jyväskylä
puh 014 266 7052
hanna.hakanen@jkl.fi

Kysymykset:

1. Heräsikö mielenkiintonne Wernerin iltapäiväkerhotoimintaa kohtaan?
2. Onko oma hiihtokoulunne kiinnostunut esittelyn mukaisesta toiminnasta tulevaisuudessa ottamalla tuotteen käyttöön?
3. Muita terveisiä ja ajatuksia aiheeseen liittyen